

BESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 4, Núm. 30 • Juny 91 • 200 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

JANUARIEM SORTIT

per part de Martí de...
text que avui dia coneixem és la...
unió arbitrària de dues novel·les...
que estaria redactant alhora, com...
féu l'any 1177 en redactar simultà...
niament el Cavaller del dragó i...
Cavaller de la carreta. Aquesta...
també parcialment l'autoria d...
Chrétien de Troyes. En canvi, estu...
diosos com Frappier i Koehler d...
fensen la seva unitat.
El conte del Graal reuneix tres n...
vells: en primer lloc les aventures d...
model artúric, en segon lloc l'evoluc...
del personatge central, i en tercer llo...
el simbolisme del Graal. L'anomenad...
queste o recerca marca la vida dels c...
vellers. I de tots ells, el qui pren un...
dimensió especial és Lancelot, del qu...
se'ns descriu l'evolució i els conflicte...
Galvany, en canvi, resta només con...
un de tants cavallers que podem veu...
a les novel·les de cavalleries. Per aix...
El conte del Graal es pot entend...
com una novel·la educativa: l'educac...
del jove Perceval des de la seva ing...
nuïtat infantil fins a la culpa i el dol...
que el porten a trobar-se ell mateix. L...
ingenunitat del protagonista, el seu de...
coneixement dels comportaments so...
cials i la seva excessiva credulitat pr...
voquen situacions plenes de comicitat...
que fan somriure el lector, però que n...
sempre són agradables per a Perceval...
Així, com a mínim, en dues ocasió...
ha d'assumir la culpa de les accions...
omissions que li tiren en cara la se...
cosina i la llejta Donzella de la Mul...
Perceval es recerca, doncs, a ell mate...
i en aquest procés la recerca del Gra...
públic lector, i en els seus romans o...
novel·les en vers s'hi palesen la influ...
ència d'Ovidi i el seu interès pel món...
arturià. El mite artúric tindrà un pe...
tan important en la literatura eur...
que constituirà tot un cicle.
que s'anomena matèria de Bretany...
té el punt de partida literari...
de Godofred de Monmo...
Historia regum Britanniae. Ac...
ta tradició, més endavant, pr...
gueix amb l'obra de Robert d...
ron, amb l'anomenada Vulgat...
l'obra de Thomas Malory, ent...
tres. Una baula important en...
cadena literària és l'obra de C...
de Troyes, de qui s'han e...
cinc extensos romans (Ere...
Cligès, Cavaller del Lleó, Conte de...
de la Carreta i Conte de...
Chrétien de Troyes, utiliza...
rat de la novel·la artúrica, i la mora...
ta la ideologia i la mora...
època. De totes maneres...
el novel·lista és explica...
els seus detalls la histò...
d'Artur i de Troyes er...
Chrétien de Troyes er...
més unes trames i un...
cada. La tasca de dor...
ria general del Graal...
gut cristià correrà...
criptors del segle X...
les anomenades V...
vel·les artúriques

MOBLES SES SALINES

Gran assortiment de mobiliari
estil provençal.

OFERTES PERMANENTS

Mobiliari de terrassa i jardí

Grosfillex®

KETTAL

Carrer Camplladó, 9 • Tel. - Fax. 64.94.63 • 07640 SES SALINES (Mallorca)

MOBLES LLUCMAJOR

Gran assortiment de mobiliari
estil provençal.

OFERTES PERMANENTS

Mobiliari de terrassa i jardí.

Sofàs, tresillos i cortines.

Grosfillex®

KETTAL

Ronda Carles V, 16 - 18 • Tel. 66.15.84 • LLUCMAJOR (Mallorca)

RESSÒ

Revista mensual
ANY 4
Juny 1991

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauzá

COLLABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

UNA IMPORTANT PRESENCIA NACIONALISTA

Les eleccions municipals i del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ja són una passa feta. Els resultats són coneguts per tothom, i les persones que han de regir els consistoris diversos, el Parlament, o el Govern Balear durant els pròxims quatre anys tenen tots ells més o manco assentada la seva tasca i preveuen el seu destí. Com a publicació local ens interessa especialment la composició del consistori de la nostra vila, i per tant no pretenem esser incisius quant als resultats globals de l'illa -o de les Illes-, encara que importants, i rellevants per al futur, creim que hem de mantenir un cert distanciament i una coherència, perquè cada municipi té una prioritat que li és pròpia, i al Govern Balear, o al Parlament, hi són presents aquelles forces polítiques més representatives, i que han aconseguit la confiança de molta gent.

Pel que fa a Campos, s'han de subretjar dues fites fonamentals. En primer lloc, la important presència nacionalista a l'Ajuntament. I, d'altra banda, l'assentament del grup del partit conservador que, encara que hagi minvat respecte a eleccions anteriors, té assegurada la majoria absoluta. Quant al grup socialista, s'ha de dir que el PSOE, encara que hagi augmentat lleugerament el seu nombre de vots, resta submergit entre la indiferència, el pragmatisme, i el vot fidel, com a oposició i en minoria, d'una manera purament testimonial però també, i a la llarga, tal vegada efectiva.

Tot i pensant que el partit conservador jugava amb molts avantatges -una estructura organitzativa ben muntada, recursos econòmics, una ballia que el recolzava, i el suport del Govern que presidia i presidirà el senyor Gabriel Cañellas-, els resultats obtinguts no ens semblen tan importants com es preveien quan es feren els pactes polítics. La fusió del Partit Popular amb Unió Mallorquina, i la posterior annexió amb ells d'Unió Campanera semblava atorgar a aquest grup una major força. Però no ha estat així; ni a Campos ni a molts pobles de Mallorca. A Campos, concretament, han minvat de dotze a nou regidors. I això ens sembla molt significatiu, perquè demostra ben a les clares que els ciutadans d'aquesta vila volen un futur millor.

Quant al grup dels Nacionalistes de Mallorca (PSM) -que estrenaven candidatura-, tot fa pensar que els resultats obtinguts -tres regidors- evidencien un compromís de la nostra societat en recolzar, i en certa manera compensar, l'esforç d'una gent, sobretot jove, que cerca establir ponts de diàleg i deixar les coses netes a l'Ajuntament. Conscients de la feina a fer, pensam que els Nacionalistes de Mallorca (PSM) no tendran massa fàcil accedir al monopoli absolutista que regirà el consistori. Però la seva presència, la seva actitud, i sobretot les seves activitats, seran a la llarga positives per al poble campaner que vol, no ho dubtem, més transparència en les gestions administratives i públiques.

El Partit Popular, de fet, s'ho juga tot a una carta, amb majoria absoluta. I s'han d'agrair el seu esforç i els resultats aconseguits. El món no s'acaba en unes eleccions municipals. I ningú no és més important que un altre pel càrrec que ocupa. El poble ho som tots. Si hi ha diàleg tindrè un futur millor. Cercar rancors seria caure en errors del tot negatius. Els solcs de l'anyada són oberts al temps que haurem de viure i patir. I sempre és millor el diàleg, la col·laboració, i l'intercanvi de parers, que tancar les portes de la vila a qualsevol eclosió.

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

- Si Sa Revisteta torna a copiar cap altra secció de Ressò ho denunciarem al Rei de bastos.

- Qui avisa no és traïdor.

- En Sebastià Banyat va treure un tres d'oros, com prevèiem.

- Però les messions les han pagat els altres.

- Ho prometem. Ja no en tornarem a parlar pus mai d'aquell que va esser batle.

- N'hi ha que no tenen sentit del ridícul.

- Ni en temps de Hitler es feien les coses així.

- Però n'hi va haver que varen abusar. I per massa bravejar varen fer els ous en terra.

- És un fet únic en la història de la premsa forana de Mallorca. Per això la tenim ben estojada dins un calaix ple de serradís.

- A la número 10 de la llista dels grossos li va pegar plorera quan va saber els resultats finals de les eleccions.

- Saps que en prometen . . .

- Ara haurem de parlar de les Noves Degenaracions.

- O d'amparar els desam-

parats.

- Van molt errats de comptes. I de seny, gens ni mica.

- Tenen massa figurera. Un dia fan una cara, i l'endemà en fan una altra. Així són; i què hi farem . . .

- Marina Rossell i Rafel Subirachs actuaran aquest estiu a Campos en dos recitals que s'esperen antològics.

- Els Valldemossa varen fer la festa molt magra . . .

- Si no hi ha res de nou, el mes d'agost hi haurà carres de bicicleta a Sa Pista.

- La mostra de joves valors de pintura va esser una col·locada.

- L'Ajuntament sembrarà alfabugueres a les zones verdes

- Més d'un ja ha pegat de nassos als pals de les noves faroles de Sa Ràpita.

- A la Sala hi haurà dos Sebastians i tres Joans, però no hi haurà cap . . .

- Algun dels candidats a batle a les passades eleccions voldria saber qui punyetes no l'ha votat.

- I diu que ho sabrà.

- Ui!, quina por!

- Bartomeu Roig Mestre -

En Tomeu de Son Xorc - podria esser el nou president del Campos, de futbol.

- A la carretera Campos-Santanyí, davant Ca'n Blahi, no hi posen indicadors perquè no diguin que . . .

- La gent estrangera va embullada, i molts de mallorquins també; i tots sabem el perquè i el com. . .

- N'hi ha que fan més voltes que un beneit per trobar una sortida.

- I això que, diuen, volem esser europeus.

- Els grossos haurien d'anar a Sicília. Així farien més amics i n'aprendrien més.

- Tothom està molt satisfet del menjar que donen a La Residència.

- La neteja és sublim, i la claror immensa.

- No faran més festes-dinars-excursions per a la gent gran fins que els vots tornin treure el nas.

- A la gent de mitjana edat només els fan fer feina, pagar impostos, arbitris, i mirar enrrera capbaix-capbaix.

- Encara hi ha dimonis que surten retrats als papers.

- La creu del camí de Sant Blai va caure tota sola. Això diuen.

- ? ? ? ? ?

- La verdor del campanar de l'església ja s'esten com a massa.

- El nou restaurant Sa Canova de la Ronda de S'Estació farà mirera.

- Aviat n'hi posaran un altre devora.

- Així podrem sopar dos pics . . .

- Devers Ses Covetes hi ha sarau a voler: obres de xibius, obres noves, i ara, a més a més, multes els diumenges si no apareau bé.

- Com més són, més riuen, però de vegades basten 3 per riure.

- I també, que no és igual riure que fer rialles.

- Dels 300 promesos llocs de feina, ja n'hi ha al manco 4 de coberts.

- La tenda especialitzada FLORINDO PUCCI posarà una sucursal a Campos, d'ençà la demanda que ha tengut aquest dies de solemnitat.

- La tenda s'inaugurarà probablement per les Festes D'Agost i el Gerent assegura comptar amb la presència de la jet set campanera.

- La get jet campanera vol constituir una Associació per regular els títols i nobleses degudament.

- Enguany els polítics no tendran vacances, els feiners, és clar.

- No tots, però alguns s'hauran d'entrenar per al càrrec.

FOTO: FOTO VIDAL

MOBLES SALAS

Miquel Vidal

- Mobles de Cuina.
- Tota classe de mobles, empotrats i a mida.

DESCOMPTES A TOTES LES VENDES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

VOS RECOMANAM . . .

- El darrer disc de Marina Rossell, «Cinema Blau».

- El darrer llibre de poemes de Blai Bonet: «Nova York».

- Menjar un sard torrat amb sal de cocó.

- Assaborir les delícies variades Tirant lo Blanc de la pastisseria de Ca'n Sbert. Són exquisides.

- Ara que ve Sant Pere, envoltar una figuera primerenca.

- Estojar Sa Revisteta (PP) del mes de maig dins el congelador.

- Beure Pinya de Sa Sifoneria de la vila. És millor

que la CocaCola.

- Comprar la revista EL TEMPS ara que surten uns fascicles preciosos de «Tirant lo Blanc». Si no ho feis vos en penedireu.

- Fer-vos les fotos per renovar el D.N.I. amb cara de son.

- Prendre una aspirina abans de llegir la llista de pel.licules programades als diversos canals de TV.

- Botar. Botar. Botar.

- Esquitxar els codonyers perquè no agafin corc.

- Visionar amb una certa nostàlgia «El darrer tango a París» de Bertolucci.

- Mossegar-se el nas quan pensam en aquella censura.

- Comptar els cotxes que passen pel carrer de Plaça de les vuit a les nou del capvespre del diumenge.

- No tenir tanta enveja als qui estiuegen a Sa Colònia de Sant Jordi.

- Comptar amb els dits d'una mà la verdor que hi ha a Sa Ràpita.

- Llegir un poema un pic cada tres mesos.

- No deixar caure les baves damunt les fotos de Marta Sánchez a **Interviú**.

- Tastar l'ombra de l'envelat de S'Eixam.

- Resar tres Ave-Maria pel Reial Madrid.

- No aclucar els ulls quan el Rei d'Espanya doni la Copa al capità del Barça.

- Fer un altre alè, ara que el Mallorca ha salvat la categoria.

- Llepar, xuclar, rosegar un bon gelat campaner.

- No mirar amb mal ull als qui han fet segon. Perquè d'aquí a quatre anys podrien fer primer.

- No fumar tant.

- Apostar pel tres d'oros ara que va de bastos.

- Fer caure una llagrimeta davant Ca'n Pere Ignasi.

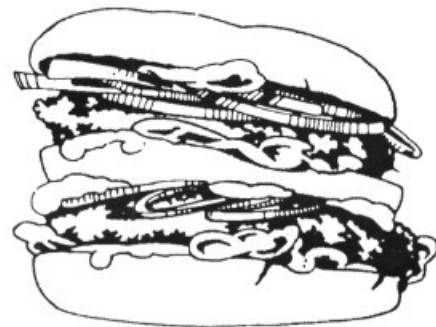

AUTO ESCOLA

Tota classe de permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

CAFETERIA - BAR
<< ES VICI >>

UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN EXTENSA VARIETAT DE PLATS COMBINATS I ELS REIS DEL
<< SANDWICH >>

Ctra. Palma - Campos, Km., 36
A 500 metres de Campos

MAI MOREN BATLES

Semblava una cosa i ha estat un altra. Guillem Mas Sastre ha ocupat la batlia de Campos durant dotze anys, que és bo de dir, però comptats dia a dia sumen moltes hores de feina i maldecaps. Inicialment obert al diàleg, els darrers mesos es va tancar en un silenci gens respectuós, fent massa parts i quarts, i no sabem gaire bé perquè, -encara que ho intuïm,- tancant portes i finestres als qui mirava de cua d'ull, amb una mica d'indiferència i gens d'ingenuïtat, evidentment.

Mai moren batles, com clama la dita popular-, i el manescal Vinyola ha deixat la solfa i la cadira de La Sala per

encalçar altres suggeriments. Del que en quedarà d'ell a la petita història de la vila fa mal dir. Potser dotze anys de poderiu i quatre o cinc detalls, sopars diversos i esclafits ben grossos. Té els ulls de cabrit espavilat que bóta les parets i s'amaga dins les mates. Els llavis humits de rutina i els dits molt llargs- com es veu a la fotografia feta quan va entrar a la batlia. Posat serè i paraula melodiosa, una mica mística.

Les butxaques, no les tenia foradades, però duia el sarró ben obert; i aleshores fumava com un carreter. Caminant una mica de costat -cap a la dreta evidentment-

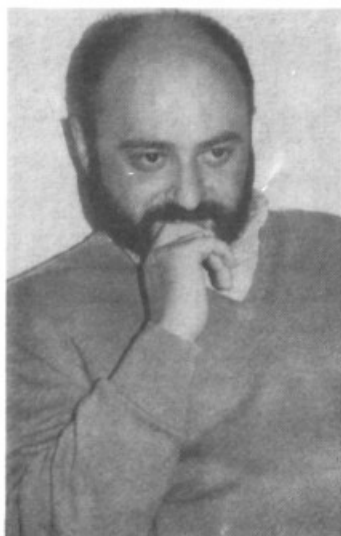

el veien poc per la vila; per això no sabem si anava ben pentinat o si s'afaitava cada tres dies. El seu regnat -com UCD- ha tengut fi. Ha callat perquè tenia poques coses a

dir i molt que silenciar. No el faran Fill II. lustre, i potser per això mateix d'aquí a dos dies ja no en parlaran pus mai d'ell.

SEBASTIÀ ROIG: NOU BATLE DE LA VILA

A les eleccions del passat 26 de maig el Partit Popular va aconseguir nou regidors, fet, aquest, que li permet tenir la majoria absoluta cara a la formació del nou consistori municipal. L'Ajuntament, per tant, canviarà de batle. I aquest serà Sebastià Roig Monserrat, qui fins ara havia ocupat el càrrec

de segon batle, entre altres herbes.

Sebastià Roig Monserrat té 39 anys, és casat i pare de dos fills; impremter d'ofici. Inicialment vinculat als sectors immobiliers del règim franquista, fou cap de fila de l'extingida O.J.E. (sector juvenil de Falange), per dirigir-se posteriorment a altres sectors més innovadors quan l'obertura a la democràcia ja s'entreveia. Va estar vinculat al GOB, amb el qual participà, entre d'altres actes reivindicatius, en una amollada de tortugues -que tengué ressò nacional- a l'illa de Cabrera. Posteriorment es vinculà al club parroquial L'Estel; i després de la desaparició d'aquest participà a la funda-

ció del Centre Recreatiu Campos, en els quals ocupà càrrecs de responsabilitat en ambdues juntes directives. Actualment -i des de fa més de deu anys- és president del Centre Cultural Campos.

Decidit a participar activament en la vida política, fou un dels fundadors -després de l'inici de la democràcia a l'Estat Espanyol- de la ja extingida UCD. Es va afiliar posteriorment a la també ja extingida Unió Campanera, amb la qual es presentà a les eleccions de 1983, i va ser elegit regidor del consistori campaner. Al cap d'uns anys s'afilià al Partit Liberal, i des d'aquí passà a Alianza Popular -avui Partit Popular-, presentant-se com a cap de llista a les

eleccions municipals de l'any 1987, a les quals també en fou elegit regidor; i on continuà la seva tasca dins la comissió de cultura com a cap de l'executiu. En el transcurs d'aquests temps fou nomenat director general de Joventut del Govern Balear presidit per Gabriel Cañellas.

Tota una trajectòria on pràcticament en una vintena d'anys s'han marcat fites ben significatives. A partir d'ara Sebastià Roig serà batle de la vila durant els pròxims quatre anys que durarà la legislatura. Des d'aquestes pàgines no podem sinó assentar-nos en el present que ens toca viure i de la notícia fer-ne el merescut ressò.

Redacció.

ELECCIONS MUNICIPALS I AUTONÒMIQUES A CAMPOS

MAJORIA ABSOLUTA DEL PP-UM TANT A CAMPOS COM A CIUTAT
CREIXEMENT DEL PSM-NM I ESTANCAMENT DEL PSOE

Dia 26 de Maig de 1991, diumenge, potser serà un dia històric a Campos i a Balears, històric políticament, s'entén. Aquestes Eleccions, autonòmiques i locals, com totes, tenien molts de caires importants per als partits polítics i per als ciutadans i es presentaven fonamentals per conèixer l'estat de les opinions socials i polítiques dels pobles que hi presien part.

Com a tota Elecció democràtica es tractava d'elegir -o triar- persones i grups polítics per dirigir les Institucions: enguany, els Ajuntaments (a tota Espanya) i les Comunitats Autònomes (només anomenades de via lenta). Vet aquí dos sectors -si ens permeteu- de poder molt a prop del Ciutadà: tothom està lligat a qualque municipi i, avui, les Comunitats Autònomes tenen un protagonisme cada cop més important (a Balears, implica a més elegir els membres -simultàniament- dels Consellers Insulars que en el cas de Mallorca és encara, pensam més important).

Ja fa quatre eleccions que triam Ajuntament (1979, 1983, 1987 i 1991) i tres (1983, 1987 i 1991) que triam Parlament Autonòmic. Pareix que hi ha ja una certa experiència de la gent a l'hora d'exercir el seu dret. Les anècdotes poden indicar que això és relatiu.

• AUTONÒMIQUES •

Només un breu comentari, perquè tothom ho haurà seguit mitjançant premsa, ràdio i televisió. El PP-UM ha guanyat per majoria absoluta a Mallorca i Eivissa i també, en conjunt, a les Illes Balears. És a dir, **el Sr. Gabriel Cañellas té poder absolut a Balears perquè en gran part la gent l'ha votat quasi personalment, carismàticament.** És el gran líder de la dreta mallorquina i ha aconseguit allò que pareixia impossible: una majoria suficient per governar ample, sense està pendent de ningú. Això pot provocar una pèrdua de personalitat del Parlament Balear però afavorir una política clara, rectilínia, tal i com volen i han votat els ciutadans a Balears. A més a més, el Partit majoritari ha guanyat Palma, la capitalitat. Voldríem remarcar emperò que l'estirada del PP-UM no ha estat per igual a tots els pobles, a alguns ha davallat, i la peça clau ha estat Palma. El valor electoral de la coalició entre PP i UM no ha estat massa clar, ni tan sols al nivell autonòmic que ara analitzam.

RESUM RESULTATS FINALS: COMPOSICIÓ DEL PARLAMENT BALEAR

PARTIT O GRUP	DIPUTATS 1991
PP-UM	32
PSOE	20
GRUP NACIONALISTA	5
UIM	1
FIE	1

• LES ELECCIONS LOCALS •

Aquí, a Mallorca, hi ha hagut de tot. Els grups independents han tornat a jugar el seu paper i els resultats han demostrat que la gent, en major part, coneix el candidat i vota el o els candidat/s. Això es demostra en les diferències entre resultats locals i autonòmics (mirau el quadre annex de Campos, per taules).

A Campos, la cosa nova era la presentació d'una candidatura del PSM-NM, enfront de dues tradicionals als comicis al nostre poble: PSOE i PP-UM (amb altres sigles, altres vegades, però convendria destacar molt el suport donat per Unió Campanera que comptava amb independents dins la Candidatura).

Anant directament als resultats, s'ha de destacar la majoria absoluta i, si voleu, abrumadora del PP-UM i Unió Campanera -en realitat no estava coaligada, però venia a ser una coalició-. Nou regidors és, per un partit, la majoria més grossa. Ara bé, a ningú se li escapa que, a una de les darreres votacions importants de l'Ajuntament hi va haver una majoria de 12 regidors. I ningú negaria, pensam, que actualment l'oposició venia presentada pel PSOE amb 1 regidor. Enguany, el PSM-NM per primera vegada s'ha presentat i ha obtingut 3 regidors que, junt amb el regidor socialista, poden conformar l'oposició, si és que es pot anomenar com a tal davant una majoria tan important. Malgrat que el nombre de vots, 3 o 4 sigui innecessari per obtenir qualsevol tipus de majories, excepte canvis extraordinaris, és clar que el paper d'una oposició política comença en arribar a les Institucions i, en aquest cas, a l'Ajuntament. Això és indispensable per tota força política o grup de poder polític.

Una altra qüestió seria analitzar com roman el mapa polític campaner, després de les Eleccions. Han votat 3.907 persones

(35 vots nuls i 36 en blanc, per tant: 3.872 vots vàlids). Va votar un 74'05% del cens electoral (5.276), enfront del 1987 que hi va haver 3.999 votants i per tant una participació major, un 78'38% del cens de llavors.

Per una banda, s'ha constituït un grup conservador majoritari, el PP-UM, coalició que ha comptat als comicis amb el suport d'Unió Campanera (un grup independent que fins ara governava l'Ajuntament i personalitzat en la figura de D. Guillem Mas Sastre i que ha mantengut ara 4 regidors dels 9 obtinguts). Aquesta coalició ha tengut (vegeu el quadre) 2.535 vots, un 64'88% del total de vots emesos (3.907). El 1987, Unió Campanera va obtenir 2.001 vots (50'03%) i el PP 1.458 (36'45%). D'altra banda, el PSM-NM va arribar a 855 vots, que suposen un 21'88%. El 1987 no es presentava, però a les Autònòmiques -per comparar alguna xifra- va obtenir 156 vots. El PSOE va sumar 446 vots que suposen un 11'41% del total de votants, enfront del 1987 que en va tenir 393 (9'82%). Si miram el quadre per taules es pot comprovar com la taula més conservadora és la de Ca Ses Monges (2/2/U) on té el 75'5% dels votants. La taula manco conservadora és la del Col·legi Públic (2/1/U) on només obté un 59'42%, mentre que el pel PSOE és la taula més favorable. Pel PSM-NM la millor taula resulta ser una de davant Can Pere Ignasi (1/1/B).

Després d'enguany podem dir que Campos segueix essent un poble conservador, amb tres forces polítiques, totes de partit, sense grups independents, si consideram que Unió Campanera avui està totalment unida, com a força política, al PP-UM.

El pes específic del cap de la llista guanyadora és indiscutible dins el mapa polític campaner. Per les altres llistes, el seu primer no explica per si mateix els resultats, tot i que s'ha de reconèixer sense cap dubte l'estirada popular del cap de llista del PSM-NM. A nivell anecdòtic, i amb una càrrega històrica, si se vol, ha desaparegut el Partit Comunista i qualsevol similar de la política campanera. Igualment, és destacable que no hagi sorgit cap iniciativa política centrista o de tipus socialdemocràtic (Convergència Balear, CDS, etc.), possiblement per manca de persones interessades. Això fa que, a Campos es visqui un tripartidisme curiós on domina el grup tradicional de la dreta enfront de dos grups, un nacionalista-progressista i l'altre -encara més petit- socialdemòcrata i tradicional representant de l'esquerra. Deim curiós perquè aquests tres partits es troben avui també, com a principals, a la política mallorquina i balear.

Podria ser que Campos començàs a sintonitzar políticament amb el conjunt que ens envolta, que és Mallorca i Balears.

ANNEX. QUADRE RESULTATS PER TAULES ELECTORALS (*)

PARTIT	1/1/A	1/1/B	1/2/A	1/2/B	2/1/U	2/2/U	2/3/A	2/3/B	TOTALS
PP-UM	258	291	250	314	410	376	293	343	2535
PSM-NM	98	116	97	89	146	83	107	119	855
PSOE	31	37	49	50	126	31	70	52	446
NUL/BLA	4/2	4/1	8/8	4/3	3/5	1/7	3/7	8/3	35/36
TOTAL VOTS	393	449	412	460	690	498	480	525	3907
CENS	516	582	542	603	926	788	633	686	5276
ABST.	23,83	22,85	23,98	23,71	25,48	36,8	24,17	23,46	25,94

**Les taules
corresponen a:**

1/1/A i 1/1/B: Amer, 6 davant Ca'n Pere Ignasi
1/2/A i 1/2/B: Ca'n Cos
2/1/U: Col·legi Públic
2/2/U: Ca Ses Monges
2/3/A: Biblioteca
2/3/B: Auditòrium

Segueix →

RESULTATS GENERALS. CAMPOS				
	1991	%	1987	%
CENS:	5.276		5.102	
VOTS EMESOS	3.907	74,05	3.999	78,38
VOTS NULS	35	0,89	56	1,4
VOTS VÀL.LITS	3.872	73,38	3.943	76,98
VOTS EN BLANC	36	0,92	35	0,87

VOTS PER CANDIDATURES				
	1991	%	1987	%
PP-UM	2.535	64,88	1.458	36,45
PSM-EN	855	21,88	-----	-----
PSOE	446	11,41	393	9,82
UC	-----	-----	2.001	50,03
PCE	-----	-----	56	1,40
TOTALS	3.836	72,70	3.908	76,59

RESULTATS GENERALS AUTONÒMIQUES A CAMPOS	
PP-UM	2.669
PSM-NM	585
PSOE	482
CDS	32
UIM	24
CB	22
VERDS	20
EU	9
FEJONS	8
APR	3
PRB	1

Pere Ollers Vives.
Llicenciat en Dret.
Titulat Superior de l'Administració Pública

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

VENC XALET NOU DE TRINCA
A SA RÀPITA. DUES PLANTES
DE 246 M2, 4 DORMITORIS, DOS
BANYS, CUINA, SALA I MEN-
JADOR.

INFORMACIÓ:

Tels. 65.06.92, 65.09.78, 65.06.75

Una campanya electoral és, sense dubte, el temps en què els candidats dels diferents partits s'esforcen més en fer transmetre el seu missatge i convèncer l'elector de la bondat de la seva opció. Però dir «període de campanya» també significa, i més a un poble de les dimensions de Campos, parlar

d'un munt d'anècdotes i fetes que, per bé o per mal, tenen el seu interès per al ciutadà. RESSÒ ha volgut fer un petit resum del que ha estat, durant 14 anys, pràcticament un continu trullet nocturn pels carrers i places de la vila.

QUAN LES ALFABEGUERES I LES PEGELLIDES ES VAREN POSAR DE MODA

Els ramells regalats pels nacionalistes i els continus atacs de Sebastià Roig a la candidatura de Sebastià Covas varen marcar una campanya caracteritzada per l'absència de debats.

El «match», o campanya electoral, va començar fent flamada: el candidat a batle pel Partit Popular-Unió Mallorquina (amb el suport d'Unió Campanera) va escridassar a un candidat del PSM perquè aquest feia fotos als seus líders. El fet va tenir lloc a la plaça de la Creu poc després d'iniciar la campanya (el vespre del 9 al 10 de maig), quan en Roig es va pensar que

PER LA TRANSPARÈNCIA MUNICIPAL. Sebastià Covas va demanar que l'Ajuntament expliqui cada una de les seves decisions, fent referència a l'obscura adjudicació dels «xiringuitos» com un cas de «mala captació de fons».

Sebastià Roig duia ben apresada la lliçó del conco Kanyelles: "O noltros o es socialistes". Després de fer una volta d'inspecció, ordenà la retirada a les seves tropes.

el volien retratar. L'incident verbal es va tornar a repetir una hora després a la plaça de la peixateria (amb els mateixos actors), aprofitant l'«insubstituïble» per a desafiar el nacionalista: «Prova-ho, a fer-me una foto, si

t'atreveixes!».

Justament la càmera fotogràfica ja no era per allà, que si no ara tendríem una molt bona imatge del nostre batle.

Dia 12. Fira de Maig. Els candidats de PP-UM-ASUC (amb el suport d'Unió Campanera) munten un «Xiringuito» (sense en Piris, eh!) a prop de la Ronda de l'Estació. Regalen caramels, «bolis» i bufetes amb el nom de Sebastià Roig per anar-se inflant.

Els del PSM treuen els geranis i presenten la seva candidatura amb música de fons de Maria del Mar Bonet. A en Pere Escalas, no l'hi varen veure, per allà.

Dia 17. Torrada dels «peperos-regionalistes-uniócampaners» a la plaça de Can Pere Ignasi. El PSM havia previst abans fer-ne una, però ho reconsideraren i decidiren no fer aqueixa classe d'actes. Al calor de la flamada, i mentre

els joves se n'anaven a S'Amagatall amb els bistics torrats per no sentir-lo, en Sebastià Roig aprofità per obrir-nos els ulls: «Aquí només hi ha dues opcions: o noltros o es socialistes, perquè aquests que diuen nacionalistes també ho són socialistes». Duia la lliçó del conco Kanyelles ben apresada.

Dia 18. Dissabte matí. Plaça de la Creu o del Mercat. Na Francisca Sureda, també coneguda com «Sa miss de Nuevas Generaciones» o «Sa que va plorar per no haver entrat», arriba a les vuit i mitja al «Xiringuito» que els conservadors varen muntar a la plaça ben disposada a fer feina. Cap allà les nou es presenten els nacionalistes i treuen les alfabegueres amb la intenció de regalar-les a les/els mestresses/essos de casa juntament amb el programa electoral.

Després de fer una volta d'inspecció i veure el panorama, el PSM amb ramells i ells amb un dit al c..., l'«insubstituïble» Sebastià Roig ordenà la retirada a les seves tropes. La seva dona no se'n podia avenir de la «malifeta» dels nacionalistes i anà a co-

mentar-ho a na Maria Moranta.

Dia 22, Miting del PSM. Sebastià Covas i Joan Mayol expliquen el programa nacionalista per a l'Ajuntament i del Parlament. En Covas rebat algunes acusacions (absurdes que qualcú ha fet circular pel

"Si a la paret de l'Ajuntament trobau qualque pegellida aferrada la podeu desferrar. I si per dedins n'hi ha -ara encara no ho sabem-també podran ser vostres".

poble, com aquella que el PSM vol prohibir (des de l'Ajuntament!) anar a cercar pegellides. "Si a la paret de

l'Ajuntament trobau qualque pegellida aferrada la podeu desferrar. I si per dedins n'hi ha -ara encara no ho sabem-també podran ser vostres".

Dia 23. Miting del PP-UM-ASUC. El candidat a batle de la coalició fa un discurs explicant com serà la seva actuació i, des de la trona, assegura que «Si voleu alfabetugeres en sembrarem per tot el poble!». Respecte a les pegellides, que sembla que no li fan gràcia, ens avisa que «Heu d'anar alerta que no vengui un eriçó i no se les mengi!». I així tot el discurs.

Aquest mateix vespre, en Rafel 'Torrer' es va esmolar les banyes i va envestir als del PSM: «Llevau les banderetes o les llevarem noltros». Es referia a unes banderoles que els del PSM havien col·locat feia poques hores al fasser de la plaça de Can Pere Ignasi. Segons ell feien nosa per la festa «pepera» de l'endemà, entre amenaces i insults, en

Sebastià Roig va dir «canta-mañanas» a un candidat nacionalista; les banderetes varen quedar allà on eren.

Dia 24. final de campanya. Festa, amb Plàstic i Els Valldemossa, de la coalició a Can Pere Ignasi. A S. Roig li pega el «delirium tremends» i afirma que «Ells, o sia el dimoni cucarell, o sia el PSM, en tenen un que no va a la llista que vol esser jutge. Emperò noltros en tenim un que ho ha estat i perquè noltros l'hi vàrem posar». Mentre el gelat es fonia i molta gent el tirava de tan embafada que estava, ben igual que dels papers, cartells i llençols amb què varen cobrir el poble. Minuts abans d'esser les dotze del vespre (hora de tancar la campanya els del PP aprofiten per tapar els cartells que poden als contraris, a esser possible els del PSM.

**PASQUAL MIR O COM
GUAITARDAMUNTUNPI.**

Va anar empenyat i rabios més d'un vespre.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauzá • Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20 h.

BODEGA VIDAL
Especialitat en vins de reserva
Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL
Perfums i Cosmètica
Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Joieria - Rellotgeria
SANT JULIÀ
Joies *Fuscai*

C/. A. Vives, 26 Tel. 65.11.70
CAMPOS

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

CAMPOS D'UN TEMPS

Als anys 60 la pols dels carrers encara era blanca. El tren passava a les tres en punt i la blavor surava damunt les teulades tacades de verdet. El batle Forques -amb aquell mostatxí blanc- semblava arbres i més arbres als carrers més amples de la vila. Les bicicletes lluien a Sa Pista i les peixateres de Sa Colònia venien sards i déntols davall les arcades de l'Ajuntament. Temps de color i fum de

nostàlgia. A les tavernes -Ca's Sant, S'Orient, Ca'n Cós, Ca'n Loco- el suc rajava símbols d'eufòria. Tothom era amic de tothom. Palo amb sífó, caçalla de tres caires, conyac calent. Un alè d'alegria. DUX. Un producte campaner envaia els taulells més diversos. Una beguda refrescant de taronja, llimona o de poma recompensava la set que la calor remou. Somni entre somnis. Un DUX a l'hora del migdia.

Olor de frescor. El seu nom aferrat al mirall de les tavernes. Blanc i blau platejat. El saig, amb bicicleta i trompetí daurat, feia crides i molts pocs l'escoltaven. Devers les nou

del capvespre les dones velles jugaven a escambrí pagant el guanyador amb mongetes o lleties. Als anys seixanta.

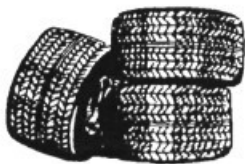
d. h.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN
I
DUNLOP

REPARACIÓ EN CALENT

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57 • TEL. 65.21.93 • CAMPOS

aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

MODA INFANTIL I JUVENIL
CALÇAT I ESPORT
BANYADORS

chicco

Rucanor®

ELS ANYS MÉS VERDS DE LA INFÀNCIA

Damià Huguet.

Les úniques imatges d'un partit de futbol -Reial Madrid-Barcelona a l'estadi Bernabeu, és clar- que teníem ocasió de presenciar als anys seixanta les ofería el No-Do, noticiari de propaganda descaradament franquista que era obligatori projectar a les sales de cinema; i que normalment els feien cabre a l'entreacte de les dues pel·lícules de la sessió ordinària. Els gols de Di Stefano o de Kubala, les coregudes de Gento o les aturades de Ramallets ens solien arribar, normalment, amb tres o quatre mesos de retard, quan ningú ja no se'n recordava de res. Però resultava sorprenent veure en una gran pantalla, i amb bona imatge, les corre-gudes dels futbolistes per la gespa del Bernabeu. A principis de setembre vèiem el final de la **Copa del Generalísimo** -Paco medallas i Carmen collares, i Solís Ruiz, la **sonrisa del règimen**- que s'havia jugat a mitjan juny. Com que sempre la guanyava el Madrid, Muñoz o Rial, agafaven la Copa que Franco els entregava, i tots tan contents. (Qualque pic la guanyava l'Atlètic de Bilbao, això sí). Els darrers models de París -comentats per Matías Prats-, o les extravagàncies de Dalí les deixaven pel final, quan

tothom ja havia acabat la bossa de cacauts o el cubanito de Ca'n Pomaret.

Encara que no vull aficar-me en aquestes històries -a qui pot importar el que jo he fet?- he de dir que durant uns anys vaig esser l'encarregat de dur la llauna del No-Do des del cinema **Recreativo al Salón Moderno**. Quan l'havien passat a una sala, després ho feien a l'altra, i així successivament. Jo també me n'encarregava de rebobinar la cinta, mentre en Joan Verd -que era el maquinista- tenia esment de canviar les bobines i les branques de llum. En tenc un gran record d'aquells anys. A ca meva m'enviaven a la **Doctrina**, que començava a les tres del diumenge al Convent i jo, com a bon saltejador que llavors ja era, me n'anava al cinema, on em deixaven passar de franc i m'hi estava fins a les set de l'horabaixa.

Al cafè de Ca'n Loco -que estava ubicat on ara hi ha Foto Vidal, al carrer de Plaça- s'hi concentrava tota la dèria futbolística. Les travesses de futbol valien tres pessetes i un rebentat de caçalla no me'n record. Hi havia competència; i molta més que ara. Just al davant hi havia el BAR que, òbviament, també era una taverna, amb tertúlia a tota hora i futbolins que feien un renouer. La gent sortia per conversar, fer un vermut, o un conyaquet a deshora. El Reial Madrid sempre guanyava, és clar; i feien mamballetes a Franco. El velòdrom -Sa Pista- era un niu d'aventurers. La **Pareja Reina** (uns a favor d'en Banyat o d'en Toni Ribes; altres d'en Joan Sifoner o d'en Sebastià

Barret) batia rècords impossibles. Però la festa grossa arribava quan en Guillem Timoner feia campió del món (hi va fer devers cent anys seguits), i s'aturava a l'Ajuntament en un cotxe descapotat tot ple de rams de flors on era rebut per una gernació a la Plaça Major. I el batle Forques feia un discurs al balcó (de l'esquerra, per cert) de La Sala proclamant les excel·lències del Movimiento i de las JONS i quasi-quasi ens feia cantar el **Cara al sol** a les deu del vespre. Temps era temps.

L'actriu italiana Silvana Mangano provocava l'escàndol pels cercles catòlics i **Arroz amargo** era proclamat obscè per l'església. Però, evidentment, els joveçans de llavors ens llepàvem els llavis observant aquella meravella de dona que collia arròs a l'albufera i ens mostrava un cuixam esplèndid. Tisores en mà, qualcú retallava seqüències perquè no pecàssim massa, i repartien estampetes de la Mare de Déu de Lluc a la sortida de la missa del diumenge. Però, així i tot, Kim Novak, o Sofia Loren, eren unes femellotes que et deixaven astorat.

I tot era pols. Els carrers sense asfaltar i bassiots per tot arreu. Les fletxes vermelles de la **Falange** al frontis de l'Ajuntament, això sí. I alerta a no xerrar massa. Quasi com ara, que n'hi ha que ho volen tenir tot ben controlat. Pura ficció, entre realitat i mentida. Però hi ha ferides ben fresques. Luís Garcia Berlanga va escandalitzar tota la cort nacional amb **Calabuig** -un film que s'hauria d'haver filmat a Campos-, i es

començava a parlar de l'arriscat cinema jove francès: **la nouvelle vague**. Però pels carrers més cèntrics, i pels forats, surava la indiferència. Com quasi sempre. Xerrar malament de qualcú, comprar peix de S'Estanyol, beure una llimonada, anar a missa a les vuit, pagar els arbitris, anar a comprar un pa. La rutina de sempre.

Amb tot, però, no puc estar d'enyorar els pasquins de cinema que s'aferraven als cap-de-cantó dels carrers més cèntrics. Perquè veies aquells actors que s'abraçaven dissimuladament, aquelles lletres en color. Aquell suggeriment. I obries uns ulls d'un pam pensant en la sessió del diumenge a l'horabaixa. Perquè tot era senzill, humil, sense massa presses. Anaves al cinema com qui cerca un amic per conservar una estona; i veies Roma o París, el 7è de cavalleria que arrassava els indis Sioux, Humprey Bogart fumant Chesterfield o Lola Flores fent-ne de les seves. I a la sortida de la sala el portallà et donava un programa de mà perquè te'n recordassis de la pròxima sessió de cinema,meticulosament. No com ara. Perquè, davant tanta indiferència i poca glòria, pens que haurien de tornar a projectar el No-Do. Fumariem d'amagat i comprariem un tall de gelat de dos dits de gruix. Menjariem xufles i robarièrem ametllons. Seguirièrem parlant dels altres, besarièrem Ava Gardner, cantarièrem cançons de Renato Carosone, i no ens avorrièrem tan solemnement. I això que l'estiu ja ha començat . . .

EL CLUB NÀUTIC DE SA RÀPITA REBRÀ LA BANDERA BLAVA DE LA COMUNITAT EUROPEA.

La Comunitat Europea ha distingit amb la bandera blava el Club Nàutic de Sa Ràpita. Aquesta distinció ve inclosa en un total de dotze ports esportius de les Illes Balears que han merescut aquest reconeixement de la C.E., a més de 36 platges entre

les quals, per cert, no n'hi ha cap del nostre litoral.

Aquesta distinció s'atorga a aquells ports esportius que tenen una millor infraestructura, on s'observa una major netedat i uns serveis complementaris més satisfactoris. Òbviament el reconeixement de la C.E. és digne d'esser tengut en compte, perquè avala davant tots els països de la Comunitat Europea uns espais marítims òptims i unes instal·lacions portuàries dignes i meritòries. I encara ho és més si tenim en compte que les Illes Ba-

lears és la Comunitat Autònoma que ha merescut més guardons de tot l'Estat Espanyol, seguida del País Valen-

cià. Que la Bandera Blava de la C.E. sigui un símptoma d'optimisme, perquè els mèrits ja hi són, i els han reconegut.

EL VENT ROSEGA CA'S SANT

Un peu per a un foto.

El sant de Ca's Sant el varen llevar del seu emplaçament fa uns pocs anys. No el feren malbé, i ara agafa pols rogenca a un racó de la porxada, per si de cas convé fer-lo ressuscitar qualche dia de solemnitat o d'eufòria. Era un sant -el sant de Ca's Sant-, i el poble ja no s'identifica amb la simbologia dels contrasentits. Per això ningú no repara la seva absència, si de cas els més sentimentalistes. Però va esser una fita. Sobretot quan als baixos de l'edifici hi havia un cafè tan representatiu com ho fou aquell.

El marès de l'edifici

sofreix l'anomenat mal de la pedra -del pedreny en aquest cas-, i els motius arquitectònics que el defineixen, i simbolitzen un cert encant noucentista-, es van deteriorant progressivament. Mala cosa. Perquè l'edifici té una bellesa singular i caracteritza una manera de fer obra que ja no s'usa. Seria de doldre que l'estètica es perdés, i que el temps rosegués amb més eufòria l'edifici sense qui hi posassin més esment. La imatge és únicament un testimoni del passat recent. Un clam obert. Quasi un símbol.

Publicitat a Ressò:
Maria Bauzá • Tel. 65.10.47

LA PORTA TANCADA

Joan Perucho

Joan Veny

Quan anys enrere vàrem sojornar, per primera vegada, a Liverpool, no ens semblà una ciutat especialment atractiva, si bé és veritat que fou una estada molt curta. Ara, amb l'avinentsa de les recents jornades universitàries sobre les llengües i literatures catalana, gallega i basca, l'oportunitat de conèixer aquesta important ciutat portuària d'Anglaterra ha estat una mica més dilatada i ens ha permès almenys passejar-nos pel centre de la ciutat amb el temps suficient per comprar-nos una jaqueta de confecció i un delitós formatge Stilton. Des del St. Georges Hotel, podíem contemplar el monumental conjunt urbà de l'Old Haymarket on es dreça St. Georges Hall (1835-54) i un Palau de Justícia amb frontis i severa columnata neoclàssica.

Per a mi, la revelació

d'aquestes jornades ha estat el tarannà humà i científic del professor Joan Veny, que m'ha semblat la figura més destacada d'entre totes les que han pres part en aquests actes acadèmics organitzats per la Universitat Computense de Madrid i la University of Liverpool, i que han tingut lloc en la sala d'actes de l'Instituto de España d'aquesta darrera ciutat. Uns dies abans, però, les jornades s'havien iniciat oficialment en el Paraninf de la Facultat de Filologia de la Universitat de Madrid amb altres actes programats.

El professor Veny analitzà la situació actual de la llengua catalana amb un rigor científic inacostumat, sense sentimentalismes ni dramatismes, amb una serenitat més aviat propícia a la ironia, fent-se perdonar l'erudició i la subtilitat brillant que acabava d'esgrimir i amb una dosi imaginativa suficient per arrencar del públic una rialla confortable, cosa aquesta difícilíssima si es tenen en compte l'aridesa dels temes i les reflexions que constituïen la base de les conferències. Veny evidencià per aquest fet, una societat que no dóna importància, ni exce-

siu interès, a les figures que li procuren una audiència i un relleu envejables. Jo sé que l'estima del professor Veny és molt alta, però em sembla que la seva vàlua efectiva serà sempre més alta que la detentada. Em deprimeix pensar que a Veny, pel pas dels anys, se li obrirà la porta de la jubilació. Com a membre integrat de aquesta societat ho deploro. He procurat justificar aquests pensaments llegint algunes obres del professor Veny: *Estudis de geolingüística catalana* (1978) i *Els parlars catalans* (Mallorca, 1989).

En aquest darrer llibre, Veny ens diu que el català és una de les llengües més unitàries de la Romània i que aquesta és la impressió que en treu un lector de la nostra literatura medieval o un investigador dels nostres antics documents, ja que les diferències que s'hi observen estan en funció de la cronologia de la redacció més de la procedència geogràfica dels qui els redacten. «De tota manera - diu -, la desagregació ja existia aleshores en la llengua col·loquial, si bé amb escassos reflexos en el codi escrit. La força centrífuga de la llen-

gua ha actuat al llarg dels segles afavorida per factors d'ordre intern i extern; avui és un fet ostensible la fragmentació dialectal del català, sense, però, que malmeti el sentiment d'unitat de la llengua, que persisteix malgrat les porfídioses fal·làcies dels qui contra la ciència i la història s'entesten a dividir el que és un sol cos».

Tornant a Liverpool, diré que és, com se sap, la ciutat dels Beatles, el desaparegut conjunt de música moderna. El fet té les seves conseqüències perquè, per exemple, les llibreries estan plenes de volums sobre ells i d'àlbums de fotografies que recullen la seva història. La temàtica s'estén, naturalment, als discos i sobre gairebé tot: camisetes, plats, bufandes, tasses gravades amb llurs imatges. Hi ha un inesperat Museu dels Beatles. Hi ha, també, una diversificació de sons: *She loves you / I'll get you / From me to you*, etc.

Al defora, carrer enllà, hom arriba davant l'adusta catedral anglicana. Més enllà, encara, el taxi enfila decididament vers les pistes de l'aeroport.

© Avui, 1991.

ROMANDRE UNA NIT AMB RAIMON

Passaven les deu de la nit quan la figura esperada d'un dels cantants més importants del nostre País aparegué sobre el bell escenari integrat al conjunt arquitectònic denominat «Ses Voltes», dissenyat pel projectista Elies Torres. Aquest escenari està situat just al peu de la murada, amb una coberta de tela de color blau formant uns daus separats entre ells, per permetre que la mirada reposi sobre la catedral.

Aquest tros de nit màgica, just el temps que va passar des de les deu i quart a les onze i mitja, el cantant de Xàtiva ens va fer vibrar amb les mateixes cançons de sempre, a un molt fidel auditori de sempre, i també a un més novell que nosaltres, però que participava, com tothom amb tots els sentits dels nostres cossos.

Foren cançons com «Al Vent», «La Nit», «Idesiner», «Veles e Vents», «Diguem No»,

«Com un Puny», «He mirat aquesta Terra», «Jo vinc d'un Silenci», i tantes altres cantades amb la força i amb el crit que el pas del temps no ha aconseguit minvar, perquè com explicà ell, tenen el mateix significat ara com quan fa vint-i-cinc anys.

Amb tot l'agraïment del món i des d'aquestes retxes, que no sé si arribarà a llegir mai, et voldria dir, que en aquest petit país, a un grapat de benaventurats ens has fet sentir

joves i ens has descobert que des d'aquells dies les coses no han canviat dins nosaltres.

A la sortida del recital ens trobàrem uns amics que ens convidaren a visitar «La Fira de Sevilla de Palma». Aquí enten-guérem més clarament l'actualitat de les teves cançons, i amb aquest pensament ens anàrem a dormir.

Palma a 26 d'Abril de 1991.

Guillem Mas i Forteza.

AGAMA: OPORTUNISME ELECTORAL? O UNA MANERA DE GUANYAR TEMPS?

Davant la intervenció del Govern en el tema d'AGAMA ens vénen al cap una sèrie de preguntes que exposarem a continuació per si de cas qualcú fos capaç de respondre-les (no plourà d'aquest tro).

1.- Per què el Govern intervé en plena campanya electoral, i no quan la junta presidida per Trujillo ho sol·licità fa un any?

2.- Quines coses han canviat que justifiquin ara aquesta intervenció?

3.- És cert que la primera mesura presa ha estat avançar els doblers perquè els ramaders puguin cobrar la llet del mes d'abril?

4.- Que no és també cert

que aquest pagament es realitzà precipitadament abans d'hora, pocs dies abans de la jornada electoral del 26-M?

5.- Serà capaç el gerent de SEMILLA S.A., Llorenç Rigo, nou responsable d'AGAMA, de treure el carro?

6.- Què hi ha fet l'Ajuntament de Campos?

7.- On és el gran interès del senyor Fontanet per comprar AGAMA?

8.- Són edificables els solaris on està assentada la Central Lletera?

9.- Podran ser edificables en un futur amb PP-UM a Cort?

10.- Té remei AGAMA?

11.- Qualcú que tengui el cap clar invertiria més de dos-

mil milions de pessetes per aixecar una empresa si amb dos-cents cinquanta milions pot constituir-ne una de nova, sense estrenar, sense cap vici ni rossegall?

12.- Té remei el sector lleter a Mallorca?

13.- S'arreglarà tot amb l'oficina que IBABSA (Institut de Biologia Animal de Balears S.A.) ha obert a Campos?

14.- Què passarà el 7 de juliol, quan es compleix el termini donat per realitzar l'opció de compra d'AGAMA?

15.- És veritat que diuen que el Conseller d'Agricultura va perdre els papers a la taula rodona sobre la problemàtica del sector lleter?

16.- Podria ser cert que el «Dinar-Miting-Homenatge» electoral a Son Colom hagués estat tot un muntatge?

17.- Té remei, Campos?

18.- Què pensa fer el nou Ajuntament?

19.- Recuperarà el pagès els 219 milions que li deuen?

No tenim la resposta a cap d'aquestes 19 preguntes, encara que n'intuïm més d'una. De totes maneres, vists els resultats de les eleccions, si les coses no milloren, no ens podem queixar, perquè tendrem allò que ens mereixem.

Redacció.

PREVIASA

**ASSEGURANCES
MÈDIQUES**

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat**

Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS

COMÈDIA EN TRES ACTES

« Què volen aquesta gent? »

III ACTE

(Els personatges estan molt nerviosos, tots fan el seu grupet amb un parell de comparses i xerren i demanen molt entre si. Llum forta i ambient renover, de carrer, de rum rum; renou de cotxes i papers, d'enfora se senten renous de recomptes)

Sebastianofix:

(dirigint-se al comparsa primer, el qual està molt regirat).
Començau a donar-me comptes
de ses paperetes que hi ha hagut
en vull sentir més d'un al mud,
per qualque cosa vàrem fer sobres.

Chorus:

(molt alegre i desenfadat)
Són nou o són vuit,
són vuit o són nou,
no hi hauria d'haver cap escalfit
després de tant de brou.

Pierofix:

(decaigut després de telefonar a Ciutat)
Jo no vaig de guanyador,
ja m'han donat recapte,
fa estona, de sa recepta
ara veurem què farà es Director.

Oposifix:

(intranquil, però començant a estar eufòric)
Ja en tenim tres, ja en tenim tres!
es veu que agrada no embafar
que sempre hem de procurar
després de tenir-ho tot ben atés.
Alcem un dit,
si no ses mans
ara és s'hora i no abans
davant un poble tan agraït.

(Alguns personatges van escampant, amb els seus grupets i es van retirant i alguns d'ells ben mustiis)

Sebastianofix:

(dirigint-se als de més a prop després de fer-los callar a tots, amb mutis)
No vull sentir ningú piular ni plorar
ara tornarem partir
cap envant i amb bona mar
Ja sabeu que Ciutat és a prop
no vull haver de donar càstig
per això faré d'un cop
lloctinent es meu amic.

Chorus:

(molt gruixat)
I des Govern, què ens direu?!
quan començareu a col.locar
es favors que heu de pagar
pertot arreu?

Sebastianofix:

Arruix, arruix,
ara no vos vull sentir
deixau-me pair
si no voleu calabruix.
Tot vendrà en es seu temps
ara hauríem de fer fems
de tot això que està defora.

Chorus:

(respon totduna)
Molt de gelat i paperassa
per passar d'onze a nou
i fer enrera una passa!

(S'apaguen llums poc a poc i tots fan senyal de cansament i d'anar a descansar. A qualque portal del decorat hi han penjat uns papers i qualque actor secundari s'hi atura, els mira i riu, riu ben fort).

N'Espirafocs.

Cristalleria Campos
Jaume Vadell Adrover

Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • CAMPOS

Llogam local ideal per:
Oficines, Consultes,
Perruqueria . . .
Informació: Tel. 65.06.88

MIQUEL FULLANA, DEL TEATRE D'AFICIONATS A ACTOR PROFESSIONAL

En Miquel Fullana Vidal, en Miquel «Pometta», ha estat notícia per la seva participació com actor a l'obra *Es Marquès de Sa Rabassa*, la comèdia de Teatre Regional i en vers, original de Pere Capellà (Mingo Revulgo), sota la direcció de Xesc Forteza. L'obra va ésser representada al llarg del mes d'abril a les diferents illes, formant part dels actes culturals programats amb motiu del Dia de les Illes Balears.

Té 30 anys, és guixaire, practica diferents esports: basquetbol, ciclisme i pesca submarina, li agrada molt la música i la seva afició al teatre el va dur a formar part del grup L'Estel. Ara, després de la seva participació, com a actor professional, amb la companyia de Xesc Forteza li agradaria arribar a ser un actor de renom.

- Com vares començar dins el món del teatre?

- Vaig començar quan tenia 15 anys; va ésser a un final de curs a Ses Escoles. Vàrem fer un acte d'una comèdia, «Dins un gruix de vellut», de n'Alexandre Ballester, i vaig veure que era una cosa que m'agradava. Es concix que els del grup L'Estel em varen veure i em van demanar que fes qualche cosa, un gag, i em vaig inventar un tango cantat amb un doble sentit. Després vaig fer la primera obra: «un senyor damunt un ruc». La segona va ésser «la Padrina»... Amb el grup L'Estel he representat 10 obres.

Ara, fa poc, en Xesc Forteza va fer una prova, jo hi vaig anar i em va agafar, ha estat la primera obra que he fet en pla professional.

- Quines diferències veus entre el teatre d'aficionats i el professional?

- És molt diferent. Al professional t'exigeixen molt. Aquí també es feia molt seriosament, però com tothom ho fa per gust no es pot exigir.

Allà s'hi va per fer feina i t'exigeixen més.

- Quin ha estat el teu personatge?

- Al primer acte jo era el fill d'uns moliners pobres a qui el Marquès demana la filla per casar (la meva germana), i al segon acte ja era el cunyat del Marquès.

- Voldria seguir fent la meva feina, compaginar-la amb el teatre i arribar tot el més amunt que pugui.

- Quants dies vàreu fer l'obra?

A Palma 8 dies, 3 a Maó, 2 a Ciutadella, 3 a Eivissa i 3 a Formentera. Va ésser una obra encomanada pel Govern

FOTO: FOTO VIDAL

Balcar per a celebrar el Dia de les Illes Balears i l'havíem de fer dins el mes d'abril. Ara fan comptes reposar-la un mes i mig perquè va tenir bastant d'èxit i hi va haver gent que es va quedar sense veure-la.

- Quin temps vàreu assajar?

- Quaranta dies, fèiem assaig cada dia unes 3 hores i mitja o 4, dissabtes i diumenges també. Aquesta obra duu bastant de feina perquè és en vers i del que es tractava era de matar-li el vers, xerrant normal però en vers, i treure-li tota la gràcia i tots els punts còmics que tenia.

- Trobes que

l'experiència ha estat positiva?

- Sí, m'ha agradat molt. És divertit i al mateix temps els assaigs són un poc durs, però en Xesc diu que la clau de l'èxit és fer molta feina.

- Havies fet qualche curs de teatre?

- Quan vaig anar a fer la prova amb en Xesc Forteza ell va posar una Escola de Teatre i jo hi vaig anar a fer un curs. No és que aquest curs influencés en res per passar la prova, hi vaig anar per veure el sistema que tenien.

El primer curs és un curs bàsic, es tracta molt d'improvisar, després es co-

mença a l'escola de Teatre on hi ha dicció, tècniques d'actor, ball de saló,... tot el que pugui tenir un actor. El curs no és que m'hagi ajudat molt a fer teatre perquè això és una cosa que dus dedins i ja et surt de tu.

- Creus que per a ser actor s'hi ha de néixer?

- Sí. Clar que si una persona vol ésser actor i no té allò que fa falta per arribar a la gent pot millorar fent un curs de teatre, i dins els actors uns són més bons i d'altres més magres, això és com en tot. Però jo crec que l'actor ha de néixer, si no t'ho sents dins tu, vols fer-ho però no et surt.

- Com és en Xesc Forteza?

- Del que pas més gust és de representar, quan representes t'adones de si el públic et correspon o no.

- En Xesc és una bona persona. Durant el temps que he estat amb ell, que arriben a ésser moltes d'hores, ha estat molt bona persona, el que passa és que és molt exigent. És un home que en sap molt.

- Com han estat les relacions amb els altres actors?

- Són bastant bona gent, ja que sent jo un aficionat i ells professionals de tants d'anys em varen fer molt de cas, i això també t'ajuda.

- Per què creus que a Mallorca sempre es fan obres còmiques?

- Hi ha grups, com La Lluna i Estudi Zero, que fan obres

dramàtiques però econòmicament no són rentables, a la gent li agraden més les còmiques. Conec actors que han fet papers dramàtics i han passat molt de gust de fer-los, però el públic no respon com a una obra còmica.

Les obres còmiques han de tenir els seus actors punters. En Xesc és en Xesc, i no en trobaràs d'altre com ell, si la mateixa gràcia que té en mallorquí la tengués en castellà es podria passar tot l'any fent la mateixa obra.

- Què és el que més t'agrada de ser actor?

- Del que pas més gust és de representar, quan representes t'adones de si el públic et correspon o no. Als moments clau, a les petites frases «bones», les vas traient aquell suc acompanyant-lo de mímica i si veus que el públic et respon passes més gust.

- La crítica ha estat bona?

- Estic molt content de la crítica, no em pensava que éssent el primer pic m'anàs tan bé. En els assaigs ja vaig veure que les coses m'anaven bé, però quan és l'hora de la veritat és quan hi ha el públic.

La premsa em va posar prou bé i això és una cosa que et dona coratge. Però de la premsa no t'has de fiar massa, de qui t'has de fiar és del públic.

- I els teus plans futurs?

- Voldria seguir fent la meua feina, compaginar-la amb el teatre i arribar tot el més amunt que pugui. També m'agradaria que a Campos hi pogués haver una companyia professional.

- Ho creus possible?

- Jo crec que sí, a base de què hagi molta gent que faci un gran esforç, sobre tot els actors.

- Quins actors de Campos destacaries?

Puc destacar l'amo en Guillem Trinxater, de fet era conegut dins Campos, però amb el que sabia i tan bo com era, quasi podria haver arribat a l'altura d'en Xesc Forteza, hagués pogut ser un actor molt bo.

Jo tenc molt per agrair-li perquè em va ensenyar moltes coses i ara, pel que he vist, m'he adonat que anava bastant ben encaminat.

- De les obres que has fet,

de quines en tens més bons records?

- De la que tenc més bon record de totes va ser la darrera que vaig fer amb el grup L'Estel, «Un marit per a la meua dona». Quan era més jove també em va agradar molt fer «Sa Padrina» i «Un senyor damunt un ruc», són dues obres molt bones; «Mestre Felip» també em va agradar molt.

- Què en penses d'aquest grup de joves que fan teatre a Campos?

- No puc jutjar molt perquè els he vist poc. De la darrera obra no puc opinar perquè no la vaig poder veure. Els he vist un pic i crec que són al.lots que poden arribar a ser bons actors, però els seria molt bo anar a escola per polir els defectes, millorar els tons, etc.

Després d'una llarga i entretinguda conversa ens acomiadam d'en Miquel Fullana desitjant-li un caramull d'èxits en el seu futur d'actor. Molts d'anys Miquel!

A. Sitjar.

N. Vives.

PEL SEU NOM ELS CONEIXEREU

- 1.- Catalina Valls "Cameta"
- 2.- Pereta Caffaro "Xota"
- 3.- Cosme Prohens "Xorc"

- 4.- Maria Burguera
- 5.- Ventura Adrover "De's Figueral"
- 6.- Francisca Burguera

FLASH

Dites i fetes d'En Joan Amer, fotògraf. Organitzava excursions improvisades i dibuixava caricatures com un déu que acluca els ulls davant la Monarquia institucional que ni ell preveia. Apostava per altres compensacions més efectives. Una obertura més sincera i espavilada que la que tenim ara. Era, però, pessimista. I el seu fi fou sincer i a la vegada tràgic. Als que vivim encara ens resta tota una feinada immensa, la seva; un treball digníssim d'hores i dies, sobretot assentant-nos als anys 50.

Dites i fetes d'en Joan Amer. Tot un personatge. Senzill i obert al diàleg, indecís, meticulós, carismàtic. Pels seus ulls -dret i esquerre- hi passaren una filerada de campaners que, llavors, apreciaven l'encant d'una fotografia molt més que ara. Era amable. Era sincer, espavilat, gens orgullós, molt precís. Si ara fos viu,

estaria content que el seu carrer ja no duu el nom del general Moscardó; sinó carrer Nou de sempre. I diria, potser, que el Rei Joan Carles I és millor que ens pensàvem. I posaria la nostra senyera davant ca seva

els dies de Festa Major. Amb amabilitat, tot ell ben perfilat, com a una caricatura.

d.h.

RETTALLS DE PREMSA

EL TENS: Sebastià Covas: «Perquè som molts més dels que ells volen i diuen.»

HALA: Guillem de sa Canoveia: «Al cartell del PP Na Maria Moranta em mirava amb uns ulls . . .»

CANVIO 16: Pere Escalas: «no s'ho pensaven ni ells ni els altres.»

SA RAVISTETA: L'Insubstituïble: «Aunque la mona se vista de seda, mona se queda.»

NUEBO ESTILO: «Ca'n Tomeu Dai-Dai del carrer de Ses Sitges. Una admirable restauració del frontis. Feina ben feta.»

TELE-DISCRETA: Cronis-

ta Oficial de la Vila: «El nou batle de Campos ja no anirà a amollar tortugues a Cabrera.»

EFOCA: Gabriel Bonet: L'Associació de veïns Camp de l'Ós no va de berbes; i vol parlar ben clar i tenir les fites netes.»

ESCLESIA: Gabriel Reus: «mira que haver de fer caure el Corpus en diumenge . . .»

EL VITRALL: Pere Ollers: «Anam fent . . .»

EL PASTIS: Antoni Lladó. «. . . ? ? ? . . .»

ENGLAND NIUS: Director en Cap de la Interpoli: Estam investigant un presumpte delictes de tràfic ilegal d'or

entre Bali i Campos (Mallorca).

ONSE MINUTOS: Magdalena Rigo: A mi m'agrada la música popular i mallorquina.

INTERVIU: Nofre Ballester: «De més verdes n'han madurat . . .»

POTOGRAMAS: Damià Huguet: «Ara mateix tornaria a veure cinc pel·lícules cada dia a Perpinyà.»

L'EXCUSA: Joan Veny: «Si els espanyols s'han empipat tant amb la polèmica de la lletra Ñ, nosaltres farem la nostra quan facin legal el català estàndard».

TEMPO: QUI SE N'HA ANAT: «Psssst . . .»

SENANA: UN QUE NO VA ANAR A VOTAR: «Si ho hagués sabut hauria votat En Sebastià Banyat.»

EL PI-PI: EL 17 DE LA LLISTA: «Si ho sé, tampoc no hi vaig . . .»

LESTURAS: AQUELLA: «Una llagrimeta li cau a qual-sevol . . .»

FETMANA: UN MUNICIPAL: «No vull que em facin dur corbatí.»

HEGUIN: J. A. Sala: «Les millors bombes són les gelades.»

SORPRÈN:

- La mala situació dels fanals grossos de SA RÀPITA col·locats just enmig de les voravies.

- Que els responsables de la guarderia municipal hagin permès que es pintassin les persianes de groc no respectant l'ordenança estètica del casc antic.

- La col·locació de carpinteria d'alumini a una casa recentment reformada al carrer de Plaça, malgrat la prohibició de emprar aquest material, dintre de l'àmbit del casc antic.

- La nombrosa assistència de gent al recital celebrat per les corals infantils de tot Mallorca a l'església de Sant Julià, on es va veure poca gent de Campos.

- Els tres regidors del PSM

al nou Ajuntament de Campos.

- Les gestions que es porten a terme per organitzar un recital d'en Blai Bonet per part de l'OBRA CULTURAL BALEAR al nostre poble.

- El fitxatge d'en Rafel Garcies pel R.C.D. Mallorca ¡Enhorabona Rafel!

- L'excel·lent mostra pictòrica que la nostra artista Miquela Vidal, ha presentat a la galeria Bearn.

- El número de «Sa Revista», sortit just abans de les Eleccions Municipals.

- La indefinició dels límits de navegació per l'arxipèlag de Cabrera.

- L'excel·lent darrer llibre de poemes de Blai Bonet, Nova York.

- La contínua degradació de les cases de Ca'n Pere Ignasi encara que estan declarades «be d'interès cultural».

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

FONTANERIA

Jaume Roig Lladó

Instal·lacions i Reparació en general

Antoni Maura, 31 • Tel. 65.07.94
07630 CAMPOS (Mallorca)

LA IMPORTÀNCIA D'UN PROGRAMA ELECTORAL

Han passat les eleccions. Els resultats ja els sabem tots i la coalició PP-UM governarà amb majoria absoluta els destins de Campos durant 4 anys.

L'agricultor, en teoria votant majoritari de la coalició guanyadora, estarà expectant per veure si els seus mals tenen remei i la crisi del sector lleter se soluciona definitivament.

Durant la campanya electoral es fan moltes promeses que llavors s'obliden. Aquí recordarem algunes d'aquestes promeses.

El PP-UM en el seu programa «oferia» tres solucions al sector agrícola; les enumerarem comentant-les breument:

1) «Creació d'una Escola d'Experiències Agràries i de Noves Tecnologies».

Respecte a això podem dir que la norma seguida fins ara pel Govern ha estat tancar les

escoles existents: Palma i Maó.

No pareix seriós des d'instàncies municipals, contrariar la política autonòmica. No obstant, el temps dirà...

2) «Implantació d'una Oficina de gestió tècnico-econòmica del producte lleter».

Suposam que es refereixen a l'oficina que el IBABSA (Institut de Biologia Animal de Balears, S. A.) ha obert recentment al Carrer Major. Si és així es tracta d'una oficina comarcal, que atén a ramaders d'altres municipis, a més dels de Campos. Per altre part, és una oficina dependent del Govern, no de l'Ajuntament i a més va començar a funcionar abans de les eleccions (curiosament en plena campanya electoral. Casualitat?).

Si no es tracta d'aquesta oficina, se suposa que se'n crearà una de nova, amb la qual cosa ja seran tres les que hi haurà a Campos per a temes similars. El temps, jutge im-

placable dictarà la seva llei.

3) «Informació i ajuda per a la potenciació de l'Agro-Turisme».

En aquesta matèria, Campos per estar en zona desfavorida, ja podia haver tramès ajudes fa tres anys (què va fer l'anterior consistori?).

La normativa balear sobre Agro-Turisme, recentment aprovada ha de tramitar les seves ajudes per la línia estatal, de rang superior, en vigor des de fa anys.

Aquests tres punts són els que el PP-UM oferia com a solució per als problemes del camp, com deim el temps serà testimoni del compliment d'aquestes promeses electorals. De totes formes, després de l'anàlisi que acabam de fer, no escapa a ningú que les tres promeses electorals cauen pel seu propi pes. Vist això, que podem esperar? Poc o gairebé res.

Ara podríem elucubrar, intentant fer una demagògia

similar a la plantejada pel PP-UM, dient quines són per a nosaltres les solucions als problemes que el sector té plantejats. No podem caure en aquest error, però sí podem dir que ens pareix imprescindible assegurar en una taula, les vegades que siguin necessàries, a tots els sectors afectats: Govern, tècnics, industrials, sindicats i ramaders, per agafar el bou per les banyes (i mai tan ben dit) i decidir el que s'ha de fer en aquests quatre anys.

Si «Agama» no té remei, s'ha de dir i cercar alternatives; i si de cara a 1993, el sector no té futur, s'ha de dir també de forma clara, sense embulls i no enganar el ramader.

La millor de les promeses electorals que podrien complir és explicar clarament al pagès com estan les coses i que ell decideixi. Tota la resta pot ser pa per avui i vots per demà.

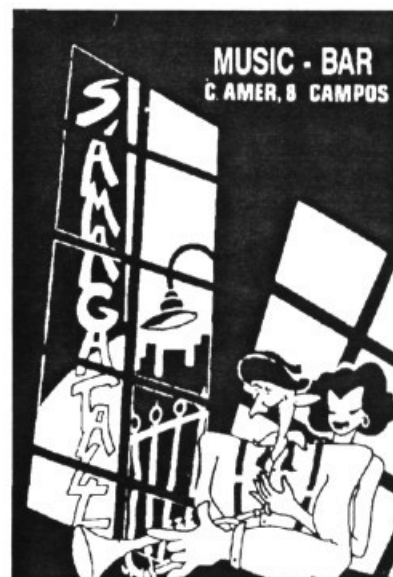
Redacció.

Dr. PERE GARAU LLOMPART
ACUPUNTURA

TRACTAMENT DE:

Ansietat • Depressió • Obesitat • Tabaquisme
Reumatisme • Lumbàlgies • Ciàtiques
Cervicàlgies • Vertígens • Frigidesa

Tel. 66.05.16 (Cita Prèvia)
Carrer des Born, 11 • LLUCMAJOR (Mallorca)

LES MALALTIES DE LES GENIVES. PREVENCIÓ I TRACTAMENT

**Miquel
Bennàsser Obrador.**

La malaltia periodontal (piorrea) és la segona causa de pèrdua de dents en el pacient adult. En aquesta malaltia hi ha una causa hereditària. No provoca cap mal, únicament

succeeix que sagnen les genives o s'inflamen, i a vegades hi ha un augment de sensibilitat. Aquests són els símptomes més generalitzats.

Moltes vegades, quan el pacient consulta el dentista perquè té mobilitat de peces dentàries, aquesta malaltia ja es troba en una fase bastant avançada, i alguna peça ja s'haurà d'extreure per manca de sustentació de les seves arrels. La piorrea, malaltia periodontal, comença a l'adult jove i té un procés lent, però, si no es prenen mesures de prevenció, el pacient arriba a haver d'utilitzar pròtesis a la boca.

Si hi ha inflamació de

genives, mala olor, genives sagnants, augment de sensibilitat:

- Prevenció per part de pacient, neteja amb raspall feta correctament unes quantes vegades al dia durant dos minuts, amb massatge amb el raspall a nivell de geniva. Això pot prevenir un bon nombre de problemes per aquesta malaltia.

- Una neteja de boca, almenys una vegada a l'any, i un control cada sis mesos per part del dentista pot evitar la pèrdua de peces dentàries.

- Un tractament més profund de les genives en els casos més greus.

Però tot això ha d'anar

acompanyat sempre d'una bona higiene per part del pacient. Si el pacient s'aplica un tractament es resol la malaltia, però si després no col·labora amb un bon hàbit higiènic, al cap d'un any tornarà repetir-se la inflamació i estarem amb les mateixes que abans.

En definitiva, la conclusió que podem treure a tot això és que, malgrat la influència de factors hereditaris, la piorrea és una malaltia que es pot curar per part del dentista i prevenir amb la col·laboració del pacient.

**SUR HÀBITAT
IMMOBILIÀRIA**

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER VENDRE:

- Xalet "Urbanització Es Tancat" de 4 dormitoris i terrasses.
- Un hort de dues quarterades amb unes cases per vendre.
- Dues quarterades de terra rústica a bon preu, aprop del poble.
- Solar a la Colònia de Sant Jordi, segona fila, de 240 M2.
- Local comercial en el Carrer Major.

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

**CUINES
SANZ**

Duguin's les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8
PALMA DE MALLORCA

LA TERRA I EL TEMPS (JULIOL)

Aquest mes la calor ja empeny fort ferm. Amb raó diuen que la monja (Santa Margalida, 20 de juliol) l'encén i el frare (Sant Bernat, 20 d'agost) l'apaga.

Quant als arbres, les saons, si escau la rartesa de ploure, són bones per als ullastres i altres arbres de bosc i garriga; també per a les figueres de moro, garrovers i tarongers. Però, per contra, són dolentes per als ametllers i les figueres. Al llarg d'aquest mes es poden fer empelts d'escudet als ametllers.

Aquests dies és la plena de les figues flors. Podeu armarvos d'escala paner i ganxo, i posar-vos a fer acops i treure elscanyissos al sol. Igualment, a principis de mes és la plena dels albercocs tardans, dels quals també en poden fer un bon sequer per menjar orellanes a l'hivern.

Entrats en fruites, el juliol és el mes de tota casta de prunes i peres. Per Sant Jaume es cullen prunes de frare llarg i pomes. També és el temps de les cireres. Els més primerencs, devers Sant Jaume també espolsen les primeres ametlles (d'un parell de castes molt determinades i poques). I recordau que per Santa Margalida (dia 20), garrova tenyida.

Les rares saons d'aquest mes són dolentes per a les vinyes. A més, hom diu que durant el creixent és bo tancar els ceps perquè el sol no els cremi. En general, sembla que el juliol pot anar malament a la vinya. No debades es diu: «Vols veure ton dol?. Ves a veure la vinya dins el juliol». Podria ser bo recordar-se'n de continuar ensofrant-la i sulfatant-la. Per altra part, per als que a casa vostra teniu parral,

aniria bé que tinguéssiu cura de la parra si voleu menjar raïm casolà.

Si no s'acaba de segar el mes passat, a principis de juliol es fan les acaballes de la sega, sobretot de blat. S'ha de tenir present que és millor segar-lo durant el minvant, perquè diuen que es conserva millor. Una vegada enllestida la sega i fetes les garbes, la tasca és la de garbejar. Recordarem la dita que «qui no pot segar, espigola»; una feina feta eminentment per les dones i els al.lots.

A les terres de gra, encara és el temps de batre i ventar el gra a l'era. Per si de cas, convé començar la batuda amb lluna vella. A continuació, segons l'anyada, s'han d'omplir de gra els urons i les sitges i fer els pallers o omplir els sostres.

Tradicionalment, els pallers tenien un capell de ventim de faves, perquè si plovia no s'amagava la palla. Si plou fort es pot tudar la palla i tota l'anyada cerealícola, amb totes les males conseqüències que podria tenir per al bestiar.

En general, durant aquest mes s'acaba la sega i la batuda, la qual cosa sempre ha estat una bona excusa per armar un poc de sarau i de gresca. com a moltes de les tasques del camp, en acabar de segar i batre es feien festes i més d'una sonada de corn.

El mes passat advertírem que el sementer de faves s'havia de buidar com més prest millor per tal de fer guaret dins el juny. durant aquest mes convé recordar que si hi ha saó i fan guaret damunt el rostoll de faves, l'any que ve sol haver-hi una mala anyada.

Els hortolans, durant el quart creixent, poden tras-

plantar el planter de col-i-flor, i sembrar lletugues, endívies, cols i cebes. També és bon temps per femar la terra i convé regar-la de tant en tant. Ningú no s'oblidarà de collir melons i síndries, cogombres, mongetes tendres, albergínies, espinacs, pebres i tomàtiques novelles, que seran bones per fer trempó. També s'han de treure les patates sembrades a finals de febrer i durant el març.

Quant als animals, donau un bon tracte i ompliu la grípi del bestiar gros, que durant aquest mes fa l'espès amb la batuda. Les egües són les més indicades per fer una bona batuda; hi ha la dita que «pel juliol, les egües a l'era i els bous al sol».

És un mes calorós i poc adient per gran part dels animals: els porcells que neixen aquest mes solen ser xerecs i els anomenen porcells julio-lers; els polls van cop-piu i ala baixa, per això es diu que «poll de juliol sempre duu dol».

Com haureu pogut observar tot el mes passat (i fins i tot a finals de maig) durant el juliol, si fa calor, i fins devers Sant Miquel, el bestiar de llana sesta; és a dir, es passa les hores de sol a l'ombra i guardant les mosques dins els sestadors i el treuen a pasturar durant la nit, a la fresca.

És bon temps per caçar perdius a la cameta, encalcant-les quan el sol pica; només fan una volada i quan acaben l'alè s'assolen en terra. Diuen també que les saons de juliol són bones per a les abelles. Aquest mes, a les zones on hi ha garballons, es fan les meses de collir palmes que, després d'assecades i ensofrades, servirán per fer senalletes i capells.

Els mesos de juliol i agost floreixen els sols coronats, els clavellers de moro, les roses místiques, les dàlies, els gladiols, els brillants, etc.

Dia 8 és Sata Elisabet, reina de Portugal; dia 10 Sant Cristòfol. Arriben les primeres festes d'estiu. Dia 16 és la Mare de Déu del Carme i dia 20 Santa Margalida, esmentada al principi. Dia 22 és Santa Magdalena i dia 25 Sant Jaume, patró de molts de pobles com Binissalem, Santanyí, Alcúdia, Algaida: amb el ball dels cossiers. L'endemà és Santa Anna, dia 28, Santa Catalina Tomàs, i dia 30 Sant Abdó i Sant Senén, patrons d'Inca.

*Antoni Ginard.
Andreu Ramis.*

© José J. de Olañeta, editor.

Restaurant
Ses Roques

TEL. 65.55.14

Ctra. Campos - Colònia de Sant Jordi Km. 7.500 (Mallorca)

XIV TROBADA DE CORALS INFANTILS

El passat dissabte dia 18 de Maig va tenir lloc a Campos la XIV Trobada de Corals Infantils amb la participació de 18 corals que reuniren un nombre aproximat de 1400 veus blanques.

La trobada havia de començar a les 11 h. del matí amb l'arribada de les diferents corals al Col·legi Joan Veny i Clar però els problemes de transport i el no tenir clar alguns grups a on era el punt d'arribada feren que la trobada començàs amb un retard aproximat d'una hora.

A les 12 h. un grup de veus anà a realitzar un assaig mentre que la resta anava a visitar l'exposició del «Tirant lo Blanc» a l'Auditori per a les 13 h. començar l'assaig general.

Ja acabat l'assaig les co-

ral·ls tornaren al Col·legi Joan Veny i Clar per dinar i repartir-se uns regals que les corals varen fer-se. A les 16 h. estava previst que les corals es dirigissin acompanyades de la banda de Cornetes i Tambors de Lluçmajor amb cercaviles cap a l'Església però va començar a ploure i s'hagué d'anar a cercar els conductors dels autocars perquè ens acompanyassin fins a l'Església.

Ja arribats, amb retard, a l'Església la van trobar plena de gent de manera que quasi no hi havia lloc per totes les corals, i va començar el concert.

Abans del començament es va fer la presentació dedicant la Trobada, al fa poc desaparegut, Jordi Domingo, autor de nombroses cançons

per a infants.

Les aproximadament 1400 veus blanques interpretaren, amb l'ajut de dos narradors, l'obra TIRANT LO BLANC amb música d'Antoni Ros Marbà i lletra de Núria Albó. L'acompanyament instrumental va córrer a càrrec de l'Orquestra Música d'Avui i el director fou Joan Ensenyat.

L'obra va durar aproximadament uns 40 m. i malgrat els retards, la manca d'espai i el mal temps fou un vertader èxit.

Els organitzadors foren la Coral Infantil Sant Julià i l'Escola de Música (mètode Ireneu de Segarra) amb el patrocini de l'Ajuntament de Campos, la Direcció General de Joventut i la Caixa de Balears «Sa Nostra» amb la col·laboració de la Parròquia de Sant Julià el Centre Cul-

tural, la Coral Sant Julià, Margalida Valls, que va deixar el seu piano, i el Club d'Esplai Parroquial amb l'ajut d'un grup de joves als quals els estam molt agraïts. La comissió organitzadora a Campos estava formada per membres de l'Ajuntament, el Centre Cultural, el Club d'Esplai i la Coral Sant Julià.

Per acabar volem donar l'enhorabona per la seva actuació i desitjar-los molta de sort en futures actuacions a les corals participants.

Club d'Esplai Parroquial.

La llengua,
feina
de tots

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

Taller Mecànic

CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLAT
EDOQUIO PÉREZ
GANIVETS - ESTISORES

Articles de:
Perruqueria • Cuina
Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • CAMPOS

EMBOTITS

can **BERNAT** S.A.

BOTIFARRONS I LLANGONISSA
EMBOTITS EN GENERAL

Elaboració pròpia

Vázquez Mella, 7 • Tel. 65.00.43 • Part. Tel. 65.09.47
07630 CAMPOS

L'ANY DEL TIRANT LO BLANC: 365 dies de cultura.

El passat dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi i del llibre, va acabar un dels actes culturals més importants dels darrers anys, l'any del Tirant Lo Blanc.

Aquest any que va començar el dia 23 d'abril de 1990 ha recollit un bon grapat d'accions culturals entorn la magna obra d'aquell cavaller medieval que duia per nom Joanot Martorell.

Conferències, publicacions del llibre, taules rodones, estudis d'ament l'obra, i articles mil, han constituït aquest any cultural.

Estudiosos de tot el món (Mario Vargas Llosa per exemple) han vingut als Països Catalans per commemorar el 5è centenari de la primera publicació del llibre. Qualificada per tothom que l'hagi llegida com a obra mestre dins la literatura no sols catalana sinó mundial, ha estat traduïda a vuit idiomes diferents; la novel·la ha duit amb ella tot una sèrie d'actes que com deia abans, per la seva magnitud seran difícils de superar i oblidar des del punt de vista cultural. La gent ha començat a saber qui era Joanot Martorell i ha començat a vibrar amb les aventures de Tirant Lo Blanc i la seva enamorada Carmesina. L'any del

Tirant ha servit entre altres coses per agermanar un poc més els tres països de parla catalana i més concretament per unir-los amb una cultura que li és comuna. No entraré a descriure l'obra ni contar els seus orígens ja que això duria molt de temps i espai que aquí no tenc, a més a més aquesta tasca la va fer millor Montserrat Alcaraz en aquesta mateixa revista.

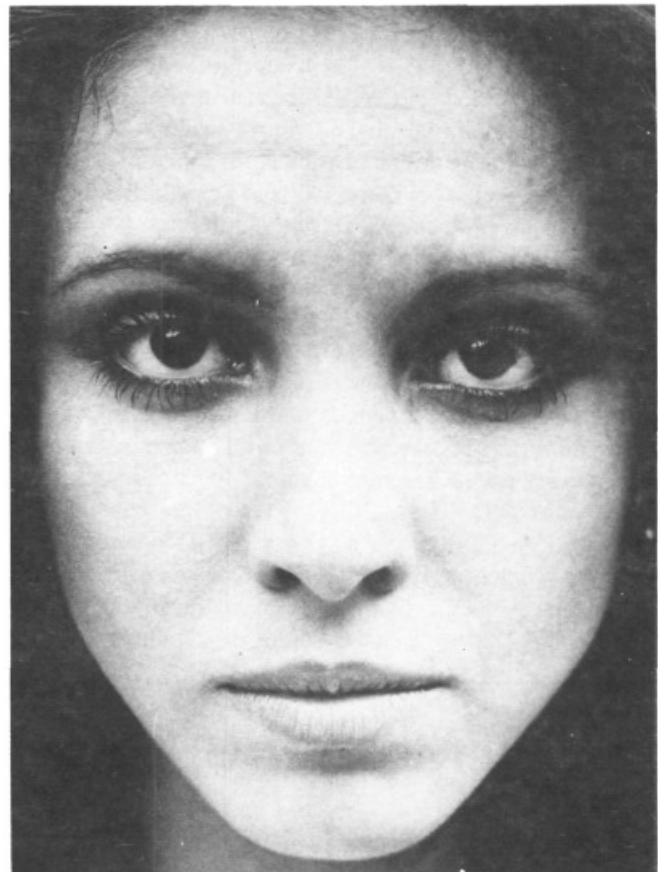
Coincidint amb aquest 5è centenari l'Ajuntament de Campos va dur a parlar a Maria de la Pau Janer sobre la novel·la, persona que va demostrar

tenir la lliçó ben apresada i la butxaca oberta; va parèixer que tenia pressa per acabar i cobrar; a més a més pels qui havien llegit la novel·la la conferència tenia més de fluixeta que d'altre cosa; Per als qui no l'havien llegida la conferència podia arribar a esser interessant.

Crec que actes com aquest 5è centenari del Tirant Lo Blanc ajudaran a reviuir un poc la cultura amb lletres grosses i incitaran a la gent a estimar un patrimoni cultural que per a molta gent sembla d'un altre món.

Francesc Mas i Ferrari.

RETRATS I FOTÒGRAFS

A Campos hi ha hagut, i hi ha, fotògrafs excel·lents, que han realitzat una obra singular que va més enllà de la pura imatge testimonial, de la rutina quotidiana. I, sortosament, la tradició ve de molts anys enrera, amb centenars d'obres que podrien formar un arxiu fotogràfic local realment excepcional.

Aquesta nova secció pretén oferir una mostra diversa dels fotògrafs campaners que al llarg de molts anys d'observació han deixat testimoni de la seva feina. si

no hem començat pels més antics és, senzillament, perquè pretenem fer un àlbum representatiu, no històric.

La fotografia que ara omple aquest espai, la va fer Damià Huguet a l'estiu de l'any 1974 a Sant Sebastià (Donostia). Aquell any, Ana Belén tenia uns ulls així de preciosos; mirada profunda i l'alè reposat. L'encant suggeria vacil·lacions diverses. I la suau blancor del rostre contrastava amb la foscor agressiva d'uns anys evitament obscurs.

CARTA D'EN DAMIÀ PROHENS

Hola! Com va? Com estan els lectors de RESSÒ?

A mi tot em va molt bé, més bé que mai. A hores d'ara ja duc molt de temps per aquí. Però ara tampoc no és que em preocupi molt per comptar els mesos que duc passats, més que res el que compt són els dies que em queden, que ja no són molts perquè torn a mitjans de juliol.

Per aquí tot va bé, ja no tenc cap problema amb l'anglès, al contrari, qualque vegada quan em demanen qualque cosa en espanyol m'ho he de pensar dues vegades. Es pot dir que a hores d'ara ja no tenc problemes de cap classe, ja que quan saps xerrar bé tens molt guanyat.

Per aquí ja es pot dir que ja no se sent res de la passada guerra, però el que es va sentir molt va ser moltes festes de retorn de tropes.

Aquesta vegada no he fet cap entrevista. Avui parlaré d'algunes de les moltes diferències que he observat pel que fa als col·legis o instituts.

Com a mínim, sol haver-hi un institut a cada poble i solen ser molt grans. Cada mestre té la seva pròpia classe. Cada escola té el seu gimnàs, pistes de tennis, bàsquet, futbol, rugby, baseball, etc...

Aquí cada escola té els seus equips d'esport. I, segons la temporada, es juga un esport o un altre.

També cada institut té una banda de música formada per alumnes.

Hi ha també un grupet de nines fines que són les animadores i solen anar a tots els partits o competicions on participa l'institut.

Normalment els entrenadors esportius solen ser mestres d'escola, els mateixos de les altres assignatures.

Una cosa que és molt diferent és que a cada hora et canvies de classe i et donen un parell de minuts per anar d'una escola a l'altra.

Cada alumne té una casella o un caseller per guardar-hi els llibres que no empen.

Ah!, aquí els mestres també saben fer vagues. El que passa és que tots els dies que en facin s'han de recuperar a l'estiu. I per ara tenim classe fins ben a finals de juny.

Una cosa que em va cridar molt l'atenció és que aquí no compren els llibres, sinó que l'institut te'ls deixa i tu no en pagues cap, llevat del cas que el perdís o els espenyis.

Aquí l'escola organitza balls, però això és perquè aquí no tenen «Eixams» o «Amagatalls».

Una altra cosa és que els mestres tracten de caure't bé i, si veuen que vas un poc enrera o no ho entens, intenten donar-te una mà, maldament sigui després de classe o a l'hora de dinar.

Bé, crec que per avui no tenc res més per dir. Fins una altra.

Damià Prohens.

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

ROVER

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nuno Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

SALUT sèrie ioga (IV part) PRANAYAMA

Clementina Clara.

Al'article anterior parlava del PRANA i convé recordar que el PRANA és l'energia més important de tot l'Univers. És la força còsmica que dona vida a tot l'Univers i la que va donar origen a la vida.

Aquest mes seguirem avançant i explicaré el significat de PRANAYAMA. Aquest és el nom que es dona a tota una sèrie d'exercicis respiratoris dirigits a dominar la respiració iòguica i a atènyer el màxim de benefici de l'energia PRANA. En realitat es tracta d'una ciència molt profunda i requereix un control molt disciplinat de la respiració, dels **asanas** o postures del Ioga, del relaxament, de l'alimentació, de la higiene integral i de l'estat anímic. Si fallam en qualcun d'aquests requisits els grans beneficis d'aquesta gran ciència seran incomplets.

PRANA I CURACIONS

Els **ioguis** (mestres en la ciència del Ioga) diuen que l'Univers està format per AKASA (eter còsmic) i PRANA (energia còsmica), i que quan el PRANA actúa sobre l'AKASA neixen totes les formes de la matèria.

Per aquest motiu, des de sempre, en totes les èpoques de la nostra història han existit persones amb poder i coneixement per poder absorbir i atreure cap a les seves mentes aquesta font inesgotable d'eter i d'energies còsmiques i això els permetia d'obrar grans prodigis. Aquesta és la base

i l'explicació de les anomenades «curacions miraculoses» que han aconseguit moltes persones al llarg de la Història, sobretot a l'Orient.

Al Occident, els sacerdots de les grans civilitzacions (com la Inca, Maya, Egípcia, Grega) i els anomenats bruixots de moltes tribus coneixien i utilitzaven també aquestes dues forces.

En el segle XVIII l'alemany Mesmer, un seguidor del gran Paracels, va meravellar els seus col·legues metges i a tot el món amb les seves curacions per imposicions de mans als seus malalts, ajudant-se d'allò que ell anomenava «projecció d'energia magnètica».

Els grans savis hindús (**rishis**) ensenyen que el PRANA pot ésser absorbit i enmagatzemat dins el sistema nirviós i especialment en la zona del plexe solar (zona ventral) que ve a ser el conducte per on circula l'energia de l'organisme. Els savis també ensenyen que, mitjançant el Ioga el PRANA pot ser dirigit i controlat a voluntat utilitzant el pensament o el control de la respiració. A aquest procés l'anomenen «la ciència del PRANAYAMA».

Les diverses tècniques del PRANA-

YAMA s'haurien de començar a practicar quan ja hom té un cert domini de les **asanas** bàsiques. Aquestes postures elementals del Ioga ajuden a mantenir l'esquena totalment vertical, amb una certa comoditat i immobilitat, coneixements imprescindibles per a la pràctica del PRANAYAMA. Amb aquestes postures permetem que l'energia pugui fluir lliurement a través de la columna vertebral.

BENEFICIS GENERALS DEL PRANAYAMA

Entre molts d'altres, els exercicis de PRANAYAMA beneficien els seus practicants amb aquests resultats:

- Revitalitzen el nostre organisme.
- Tenen una acció frenadora de les emocions.
- Purifiquen, equilibren i clarifiquen la ment.
- Regeneren tots els òrgans interns, prevenint moltes malalties i potenciant la salut.
- Estimulen la digestió.
- Prevenen contra l'asma, bronquitis, gòstipats i altres trastorns respiratoris, netegen les vies respiratòries i millorant el seu funcionament, augmenten al mateix temps la capacitat respiratòria i per tant purificant i desintoxicant la sang.
- Vigoritzen tot el sistema nirviós.
- Netegen els canals vitals o nadis equilibrant els corrents vitals PRANA i APANA, produint salut i una ment sana i equilibrada.
- En moments d'inquietud o depressió, la pràctica del PRANAYAMA tranquil·litza la ment.
- Mantenen en harmonia els tres principis vitals: temperatura, energia i funció limfàtica.

(Continuarà)

NOTICIES BREUS

MOSCARDS

L'Ajuntament s'ha adherit a una campanya de la Conselleria d'Agricultura per acabar amb el 30 % dels moscards del nostre terme.

BALL DE BOT

La delegació de Campos de l'Obra Cultural Balear, tindrà, a partir d'ara una escola de ball de bot que dirigirà el ballador campaner Tomàs Garcias.

CERÀMICA

L'Obra Cultural Balear prepara, entre d'altres les següents activitats: un curs de ceràmica, un concert de Na Marina Rossell i un altre d'En Rafel Subirachs.

ESCOLES D'ESTIU

El passat dia quinze finalitzà el termini d'inscripció per a les Escoles i Tallers d'Estiu '91, organitzades i patrocinades, com cada any, per l'Ajuntament de Campos.

Enguany l'oferta consta de les escoles de vela, tennis, futbol, bàsquet, natació, gimnàstica, gim-jazz i futbolet, les difusions de handbol, tir amb arc, tir olímpic i tir de fona, i els tallers de dibuix i colors, anglès, informàtica, cant polifònic, ceràmica i teatre.

Tots els cursos i tallers es realitzaran durant els mesos de Juliol i Agost.

PERILL D'INCENDIS

Per Ordre del Sr. Conseller d'Agricultura publicada el 30 de maig d'enguany se declara ÈPOCA DE PERILL DES DEL 15 DE MAIG AL 15 D'OCTUBRE. Es prohibeix fer foc (tret de fogons de gas butà o propà) a qualsevol àrea de bosc,

matars o pasturatges i a l'àrea agrícola de 400 m. voltant aquesta zona. Es prohibeix acampar i/o fer foc als Monts Públics tret dels llocs permesos especialment. Igualment assenyala que els Ajuntaments es faran responsables de qualsevol abocador dins el seu terme municipal.

Els pagesos que dins els 400 m. aprop de les zones dites vulguin cremar ho hauran de demanar abans a la Dir. Gral. d'Estructures Agràries i Medi Natural (P. Guillem Torrella, 1 de Palma, Tf. 71.05.39).

REDUCCIÓ PELS MAJORS DE 65 ANYS AL TRANSPORT.

Els pensionistes i les persones majors de 65 anys, amb residència habitual en els municipis de la comunitat Autònoma de Balears gaudiran d'una reducció en el preu dels bitllets dels transports regulars interurbans de viatgers en tot els trajectes amb principi i final dins l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma. Aquesta reducció serà d'un 25 %. Ara falta fer efectiva aquesta reducció.

OFERTA PÚBLICA D'OCUPACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA

Dia 9 de maig d'enguany se va publicar al BOCAIB l'Oferta Pública de feina de la Comunitat Autònoma. Hi ha places a quasi tots els Cossos de Funcionaris. Per exemple, al Cos Administratiu n'hi ha 13, al d'Auxiliars, 22; i al de Subalterns, 8. Quan a especialitats, entre d'altres, n'hi ha 2 de metge, 1 de psicòleg, 1 de biòleg, 1 quí-

mic, 3 de mecànics conductors.

Ara s'aniran convocant les proves i oposicions de cada categoria. És molt important estar molt atents si hi voleu ésser a temps.

NOU VETERINARI A CAMPOS

Adscrit al Servei de Ramaderia de la Direcció General de Producció i Indústries Agràries, com a Veterinari Comarcal de Campos ha estat destinat el Sr. Joan Miralles Bibiloni. Li desitjam una bona estança i feina al nostre poble, al temps que li oferim el nostre mitjà de comunicació. Benvingut!.

VACUNA ANTIRÀBICA

Continua la campanya

de vacunació que estarà coordinada pel Veterinari Titular o pel Serveis Veterinaris.

SUBVENCIONS PER TREBALLS EN FINQUES FORESTALS DE RÈGIM PRIVAT

D'acord amb l'Ordre publicada el 28 de maig al BOCAIB, la Direcció Gral. d'Estructures Agràries pot aprovar ajudes fins a un 50% del pressupost de diferents treballs considerats d'interès per als monts, o terrenys forestals (repoblació, plantació, talla focs, etc). Si el projecte no arriba a un milió la sol·licitud serà molt senzilla. Només es pot demanar 1 ajuda per finca i per any. Més Informació a l'Oficina Comarcal d'Agricultura.

Es
Campanar

Autoservici

◆◆◆

Carnisseria

Cantonada Carrer Major • Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • 07630 CAMPOS

CANÇONS QUE HE SENTIT DARRERAMENT

Un home amb una gorreta i ja ben garrut es va aturar a parlar amb un parell de joves que repartien propaganda electoral per un carrer de darrers la Plaça dels Tres Molins, i sense davallar de la bicicleta els entimà:

«Com que jo no tenc repòs he sortit a passejar a veure si puc comprar una senalla de vots».
«Tots mos demanen es vot tots diuen que estarem bé criden p'enmig des carrer, són ben igual que ets al.lots i faran prop d'acabar a tocs per un bocí de paper.

Ja passades les eleccions, dues dones que granaven la carrera xerraven d'aquest mateix tema. Una d'elles estava escandalitzada per no se què de viatges... I l'altre li va respondre que això ja era un mal vell, que el seu padrí damunt l'era ja cantava una cançó que deia:

- Quants ne dus, quants ne dus, quants ne dus?
quants ne dus, quants ne dus, quants ne menes?
- Tretze o catorze dotzenes,
de tots quants n'hi havia no n'han quedats pus.
Només n'han quedats un parell que vells no crec que arribassen
- Ves-hi, tot d'una torna-hi no fos cosa que llavors a lo darrer mos faltassen.

Un que escoltava

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

EL CONSISTORI DELS COTXES PLATEJATS.

Miquel Adrover Monserrat.

Del recentment constituït consistori campaner hi ha un fet significatiu i a la vegada comú entre tots els colors polítics i mai més ben dit allò de color, ja que sis dels nostres representants a la casa de la vila tenen el mateix color i no precisament polític, sino que, i malgrat pareixi un doi, dels cotxes, el color platejat és el color preferit dels polítics campaners.

Posats a cavil.lar, i coneixent la dita popular «te parl en plata», a la vegada que feim una similitud de conceptes, veurem que la majoria absoluta del color platejat del

nostre Ajuntament els propers 4 anys és significativa, començant pel batle Sebastià Roig, passant pels regidors Sebastià Covas, Antoni Lladó, Joan Monserrat, Magdalena Rigo i Pere Escalas, tots ells amb el cavall d'acer platejat, anant cavil.lant i fent la similitud de conceptes que abans vos contava. No pot esser que els nostres regidors tenguessin les idees de fer bo el color del seu automòbil i ens agraciïn parlant amb plata tota la legislatura, o ja que cavil.lam sabem el que significa la paraula plata per terres Sudamericanes, doblers, serà que els nostres polítics fent referència a la pintura de la seva caixa amb rodes ens faran un poble ric i ple; si és així pintarem la bicicleta de color de plata, si ve el cas.

Però no anem de berbes, esperem que el nostre poble torni ric i ben ple, que els nostres regidors, amb el cor damunt la mà, parlin en plata al poble de Campos, malgrat el seu cotxe sigui de color morat.

PSM-NM

L'agrupació PSM-NM de Campos vol agrair a l'electorat campaner la seva col.laboració, que ha fet que la presentació de la nostra llista a les eleccions del passat 26 de maig obtingués uns resultats relativament bons.

Confiam comptar amb el vostre suport al llarg d'aquests quatre anys que vénen i volem informar-vos que estarem a la vostra disposició cada divendres a les 9 del vespre al nostre local del carrer Alba, 46 per atendre qualsevol queixa, suggeriment o consell que pugui orientar la nostra tasca a l'Ajuntament.

LA POLÈMICA DE CABRERA, PARC NACIONAL MARÍTIMO-TERRESTRE

Aquests darrers temps hem sentit i llegit pels mitjans de comunicació diverses opinions entorn de la qüestió de Cabrera. Cabrera va ser declarat per Llei del Parlament Espanyol, Parc Nacional Marítim-Terrestre, el primer de tot l'Estat. Però, quin és el camí que ha sofert aquesta Llei? **El Parlament Balear unànimement va acordar sol·licitar la declaració de Cabrera com a Parc Nacional**, és a dir, la màxima Protecció per l'Arxipèlag menor i veí. El projecte de llei, un temps paralitzat, va arribar al Parlament Espanyol, va ser defensat per diferents Diputats del Parlament de Balears, i a la fi va ser aprovada una LLEI diferent a la proposada inicialment, sobre tot en la matèria del paper que hi jugaria el Ministeri de Defensa com a titular del Servei al qual estava i està adscrit l'Arxipèlag: la defensa nacional. **Val a dir, que la protecció de Cabrera en front de certes actuacions es deu en gran part a Defensa i a l'Exèrcit.** Aquesta qüestió, previsible, s'explica si tenim en compte el pleit que du la Família originàriament titular de Cabrera en front de l'Estat.

Però a més a més, a Madrid, varen modificar algunes qüestions importants com són ara: el tema de la navegació (que ha estat introduït d'aquesta forma per Madrid), o el tema del Director i òrgans

del Parc Nacional, o la gestió del Parc, o els beneficis afegits a la zona litoral del Parc (que en aquest cas, el PSM-NM proposava que fos Campos, Ses Salines i Santanyi).

Seria interessant que tots, abans d'interrogar i acusar, véssim els fets reals quins han estat i quins són. És escandalós dir ara que «ens han robat Cabrera» quan la mateixa persona no ha defensat mai una autonomia real i eficaç per Mallorca o per Balears i és igualment escandalós dir que «som els primers en

voler conservar Cabrera» si només se'n recorden de Cabrera quan han de sol·licitar un Permís a ICONA per anar-hi a fondejar o a fer altres activitats. En canvi, de sempre, s'han hagut de sol·licitar permisos de Defensa per baixar o atracar-se a certes zones i ningú no ho trobava estrany.

Allò ideal seria que tots pensàssim un poc què podem fer per millorar aquest Parc i la seva gestió, que encara és molt.

Redacció.

NOTA DE REDACCIÓ

Recordau que podeu adquirir Ressò als següents establiments:

A CAMPOS:

- Supermercat Can Sion
- Estanc Can Mitxo
- Supermercat Can Verdera
- Forn Can Sbert
- Magatzem Can Olivaret
- Autoservici Es Campanar

- Autoservici Es Rebot
- Estanc Pomar
- Llibreria Roig
- Fotos Vidal
- Impremta Adrover
- Botiga Adrover
- Forn Can Vadell
- Granja Ses Voltes
- Joan Rotger
- Papereria Damià Colom
- Estanc Can Mosset
- Merceria Aina Fullana

- Gestoria Adrover
- Forn Can Pere

A SA RÀPITA:

- Colmado Puigserver
- Supermercat Brisas

A SA COLÒNIA DE SANT JORDI:

- Llibreria Pemi

A LLUCMAJOR:

- S'Amfora (Carrer de Sa Font)

BÀSQUET

Miquel Oliver.

Ja s'ha acabat. En aquest darrer mes els tres equips campaners que encara restaven en competició han acabat la temporada amb sort desigual, així i tot, la tònica general ha estat la irregularitat en el joc, passant de grans partits a desastrosos o a la inversa.

INFANTIL FEMENÍ

De tres partits jugats només n'han guanyat un.

Es va començar la segona volta amb el partit contra el Montuïri que acabà amb una gran victòria de l'equip campaner i això va permetre optar a un dels dos primers llocs, però un mal partit dins el camp del CIDE féu que definitivament quedàs l'equip campaner en tercer lloc. L'equip campaner acabava la temporada jugant un altre partit dolent i sumant una nova derrota dins el camp de La Porciúncula. Aquest play-off ha sobrat al nostre equip. Resultats:

- 92 P.M. Campos - Montuïri 28
- 51 CIDE - P.M. Campos 44
- 41 Porciúncula - P.M. Campos 25

JUVENIL MASCULÍ

Han seguit igual d'irregulars que sempre. Només s'ha guanyat un partit dels quatre jugats.

El més ressenyable de tot ha estat el mal tracte que van rebre dins el camp del Sant Josep i amb això ningú no vol justificar el resultat.

L'equip campaner havia accedit a ajornar el partit pel dijous següent perquè els jugadors del Sant Josep poguessin viatjar a Andorra. Quan van arribar per jugar el partit creien que jugarien en sa pista coberta ja que plovia però els van fer jugar a una pista exterior ja que havia un equip entrenant a la coberta. La pista a la qual es va jugar el partit no comptava amb il·luminació suficient a una cistella i tenia un gran bassot davall l'altre. Un cop acabat el partit l'àrbitre decidí dur-se'n les fitxes dels nostres jugadors per uns motius increïbles.

SENIOR MASCULÍ

Jugaren dos partits. En el primer van sofrir una esperada, però per ventura no tan ampla, derrota dins el camp del Perlas Manacor. En el següent partit dins Campos el nostre equip s'ho jugava tot davant el GESA Alcúdia i va aconseguir una gran victòria només entelada per la invasió del camp per part del públic a causa d'una agressió que rebé Tomeu Adrover del jugador número 10 del GESA sense ser causa del joc voltant el minut 10 de la primera part. l'àrbitre va voler suspendre el partit però un cop calmat el públic, el partit va seguir amb l'expulsió dels dos jugadors i les provocacions del jugador número 10 i de l'entrenador.

Amb la victòria obtinguda se salvava momentàniament la categoria però la victòria per un punt del Aut. Grimalt ens va fer baixar automàticament

Per acabar vull dir que no sé com és possible que es permetin comportaments i actuacions com les del Sant Josep que comptant amb una pista coberta fa jugar un partit plovent a l'exterior i la del GESA Alcúdia dins Campos, a més de desitjar molta de sort als nostres equips a la propera lliga.

C. D. CAMPOS 90-91

FORA DE BANDA

Josep Antoni Sala Toral.

EL C.D. CAMPOS TÉ NOU PRESIDENT

Així és, després que el C.D. Campos guanyàs, brillantment, la lliga i els equips inferiors tinguessin un paper molt destacat dins les seves respectives lligues, s'havia de cercar un president, i l'elegit ha estat en TOMEU ROIG (de Son Xorc).

Hi havia un parell de candidats al càrrec, fins i tot s'especulava que en Miquel de Sa Granja podia acabar el seu mandat, però no ha estat així i, al final, en Tomeu Roig serà el nou president per l'espai de quatre anys.

En Tomeu ja havia estat president del C.D. Campos i és un dels pocs presidents que han repetit mandat. Esperam que tot li vagi bé i des d'aquí li desitjam molta de sort i li volem brindar la nostra ajuda per el que hagi de menester.

També vull dir que el C.D. Campos ja té nou entrenador, en Toni Prohens, (Nina), i des d'aquí també li vull desitjar molta de sort.

En Toni pareix que s'ha agafat les coses molt seriosament, com ha d'esser, i el Campos de Preferent farà «stage» de pretemporada. Sí, sí com els grans equips, però un poc més modestament ja que ells no aniran a Holanda, Els Pirineus o a Sudamèrica, no, ells només podran anar tres dies a Lluc, però val més això que no res. Bé, bona sort i que tot vagi bé. De totes maneres pareix que els problemes els tenen a la porteria ja que després de l'anunciada baixa d'en Miquel Adrover (es «Peque») no hi ha manera de trobar un altre porter, ja que en Llorenç Servera, encara que té la confiança de l'entrenador, ha de menester un company, perquè amb un porter només, és molt difícil que aguanti tota la temporada, ja que llavors vénen les lesions i no pots anar, a mitjan temporada, a cercar un altre porter perquè llavors segur que no el trobes.

Canviant de tema, vull anunciar que ha acabat a Campos un torneig de futbol, i que el guanyador ha estat Ca'n Xim i en segona posició ha acabat Disco Olas. En el proper nº intentaré fer un especial dedicat al futbol, ja que també, ha començat ja el torneig de futbol, Estiu 91, que organitza un grup d'amics, amb l'inimitable Joan Minyó al davant, però de tot això en xerrarem en el pròxim número.

En Miquel Forteza, Subcampió.

El nostre veí de Campos Miquel Forteza (en Miquel de Ca'n Xim o es «loco» de sa plaça de Ca'n Pere Ignasi) va participar en el torneig de billar americà de Cales de Mallorca-91, organitzat per la Pizzeria D'alfil. Hi hagué un total de 78 inscrits i en Miquel va aconseguir el segon lloc. El torneig es disputava per eliminatòries al millor de 9 partides.

En els quarts de final s'enfrontà a Tomeu Sureda de Manacor i en Miquel guanyà per 5-3, en les semifinals s'enfrontà a Oscar Cano i en Miquel tornà guanyar per 5-3, en canvi en la final no va tenir opció davant en Jesús Borrucco que li va guanyar per 5-1. Cal dir en favor d'en Miquel que aquest jugador, en Jesús Borrucco, és un professional del billar americà i va anar, convidat, a la fase final classificatòria del Campionat del Món, que se va celebrar a Palma.

Pel seu segon lloc en aquest campionat en Miquel va guanyar 50.000 pts. i un trofeu acreditatiu.

La classificació final quedà així:

- 1er. Jesús Borrucco. 100.000 Pts. i trofeu
- 2on. **Miquel Forteza. 50.000 Pts. i trofeu**
- 3er. Oscar Cano. 25.000 Pts. i trofeu.

Per tot això, Miquel, enhorabona i que tenguis molta sort la pròxima vegada.

Josep A. Sala Toral.

ATLETISME. SEMI-MARATÓ FIRES DE MAIG

Maria Barón.

Ja s'ha celebrat el XII semi-marató fires de Maig. Com sempre, amb una bona participació d'atletes de quasi tots els clubs de l'illa, se celebrà el passat dia 11 de maig, en un horabaixa gris que amenaçava amb ploure.

De l'organització no en parlaré, perquè en form part, però si en Tomeu Prohens diu que els visitants se'n varen anar contents, no importa afegir-hi res. Però sí donar les gràcies a tots, a l'Ajuntament, a la guàrdia municipal, a la guàrdia civil, a les APAS, als radioaficionats, a Piris, a Blahi, a Productes Adrover i a cada establiment que es va dignar, almanco, a posar el cartell, i també a en Tomeu Prohens per la col.laboració, i estam contents que t'agradàs.

Passant a les classificacions, foren les següents:

INICIACIÓ FEM.

- 6- Rosa M.ª Prohens
- 7- Maria Mas Mas
- 10- M^o Magdalena Mas

INICIACIÓ MASC.

- 2- Miquel Coll Llitas
- 7- Joan Sánchez Vidal
- 10- Joan Adrover Castellá

BENJAMÍ FEM.

- 13- Miquela Mas Mas

ALEVÍ FEM.

- 10- Antònia García Barceló
- 11- Francisca M^o Barceló

ALEVÍ MAS.

- 11- Bartomeu Obrador

13- Joan Bautista Mas

INFANTIL FEM.

- 1- Joana Mª Barceló
- 2- Maria Pilar Mas
- 6- Juanita Covas
- 7- Joana Maria Moll
- 8- M^o Magdalena Burguera
- 9- Francisca Huguet
- 10- Miquela Verdera
- 11- Margarita Bujosa

INFANTIL MASC.

- 10- Joan Mas Ferrer

CADET FEM.

- 1- Maria del Carme Mas

CADET MASC.

- 6- Antoni Sánchez
- 8- Francesc Xavier López
- 10- Miquel Mas Rigo

JÚNIOR FEM.

- 1- Lluçia de Fàtima Barceló
- 5- María Ceferina García

SÈNIOR MASC.

- 16- Miquel Pons
- 17- Jaume Clar
- 24- Mateu Nicolau

ABSOLUTA FEM.

- 1- Fina Hisado. Colònia Pollença
- 2- Isabel Durán

Els resultats del semi-marató foren bons i cal destacar l'actuació de tres atletes camperes: Lluçia de Fàtima Barceló, Isabel Durán i Fina Hisado.

També s'ha celebrat el III Memorial Rafel Coll, aquí sí que els resultats foren els millors que s'han tengut enguany. Ja que aquest dia, i només aquest dia, na Ion Puica va dir a na Margalida Vidal «vamos a por la mínima» i na Margalida va fer mínima de 1000 m. i d'un bon tros. Crec que amb això s'aclareixen els dubtes que poguessin tenir pel que fa a la preocupació que fan na Ion i na Marficia Puica.

El memorial, una festa de i per a l'atletisme balear, i que no té perquè tenir enveja de les que surten per la televisió, només hi faltaven en Ben Jhonson i en Carl Levis.

També dissabte, 1 de Juny, varen acabar els controls i la final comarcal d'atletisme, que són proves a les quals classificam els nostres atletes que ens representaran, uns als seus pobles, altres el seu club i altres a la comarca en selecció.

La selecció dels atletes camperes és la següent:

Pel al dissabte 8, campionat.

Maria Mas Mas, 40 ml.
Rosa Maria Prohens, 600 ml.
Maria Magdalena Mas, llargada
Miquela Mas Mas, pes

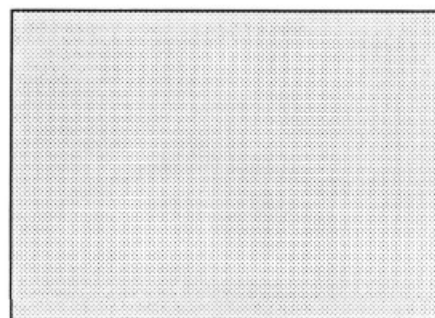
Infantil i cadet, dissabte 15

Francisca Huguet, 80ml.
Maria Antònia Rigo, 150 ml.
Joana Maria Barceló, 1000 ml.
Maria Pilar Mas, 2000 ml.
Joana Maria Mol, 3000 ml.
Maria Magdalena Burguera, 1000 ml.
4 X 80: Huguet, Rigo, Manresa, Quetglas
4 X 80: Covas, i tres nines més de la selecció comarcal.

Na M^a del Carme Mas, na Margalida Cerdá, en Jaume Barón i na Margalida Vidal, que ja té pla per anar al campionat d'Espanya.

Segueix ➡

Fotos: Margalida Lladonet i Magdalena Juan, dues nines en aquells temps que feren les delícies de l'atletisme campaner.

RÀDIO CLUB CULTURAL DE CAMPOS

Hola, amics de RESSÒ. En aquesta ocasió us comentarem molt per damunt algunes de les preguntes i respostes que ens feren els visitants a l'estant que vàrem muntar a l'EXPO-JOVE 91. Foren més o menys les següents, amb la corresponent resposta.

- **Qui sou vosaltres?**
- Som radioafecionats.
- **Què feis aquí?**
- Hem muntat una estació de radioafecionats i la vos mostram i explicam el seu funcionament, contestam les vostres preguntes i dubtes.
- **Per què serveixen aquests aparells que teniu aquí?**
- Per mantenir una comunicació, per fer nous amics i tenir un intercanvi cultural, instructiu, amb altres radioafecionats de quasi qualsevol lloc del món.
- **Amb quins països parlau?**
- Si saps anglès, amb qualsevol, si no amb països hispano-parlants.
- **I què us deis, de què parlau?**
- Habitualment se sol parlar de coses típiques o populars del país, així com

festes, costums, meteorologia, notícies que hem sentit per la ràdio, televisió o premsa escrita i també feim un intercanvi d'experiències en el món de la radioafeció.

- **Es pot parlar de tot o està limitat?**
- De tot excepte de política, de coses lucratives, missatges a terceres persones, i també estan prohibides les paraules grosseres.
- **Per on he de començar per ser un bon radioafecionat? Costa molts de doblers?**
- Pots començar per una emissora de 27 Mhz, per on hem començat tots i a on hem fet molts d'amics. I si realment t'agrada pots realitzar els corresponents exàmens per obtenir la llicència i pujar categories.
- Una instal·lació d'una emissora d'aquestes muntada a un cotxe costa unes 20.000 pessetes, inclosa la corresponent llicència o autorització d'ERT 27, i si vol muntar-la a ca seva s'hi han d'afegir unes deu mil pessetes més.
- **Amb quins països podré parlar**

amb una emissora de 27 Mhz.?

- Si la propagació atmosfèrica t'ajuda i amb paciència, podràs parlar amb Europa, les Illes Canàries, Amèrica, a més de amb diverses províncies de la península ibèrica.

- **Als exàmens per obtenir la llicència, què s'hi demana?**

- Els exàmens consten de quatre parts per les categories A i C, per la categoria B: 1.er, 2.on, 3.er.

1.er.- Ràdio-electricitat (nocions d'electricitat i electrònica).

2.on.- Legislació (lleis en matèria de radiocomunicacions).

3.er.- Manipulació d'emissores, (inclòs saber ajustar antenes).

4.art.- Morse o telegrafia.

Va ser una experiència molt agradable i des d'aquí agraïm l'ajuda de companys radioafecionats i no radioafecionats, i també a tots els qui visitaren el nostre estant. Gràcies companys i esperam poder tornar repetir aquesta experiència i millorar-la.

Salutacions del RÀDIO CLUB.

Sí no veu les coses clares

**Acudeixi a
professionals**

¡¡ Visiti'ns!!

**CRESPO ÒPTIC
DIPLOMAT**

Carrer Nuno Sanç, 14 (Campos)

**Vagi amb compte
ELS ULLS SÓN
PER A TOTA LA VIDA
No ho oblidi**